

VALMISTEYHTEENVETO

1. LÄÄKEVALMISTEESEN NIMI

Actilyse injektio-/infuusiokuiva-aine ja liuotin, liuosta varten

2. VAIKUTTAVAT AINEET JA NIIDEN MÄÄRÄT

1 injektiopullo, jossa on kuiva-ainetta sisältää:

10 mg (vastaa 5 800 000 IU:ta) alteplaasia tai

20 mg (vastaa 11 600 000 IU:ta) alteplaasia tai

50 mg (vastaa 29 000 000 IU:ta) alteplaasia

Alteplasi tuotetaan yhdistelmä-DNA-teknikalla käyttäen kiinanhamsterin munasarjasolulinjaa. WHO:n toisen kansainväisen t-PA-standardin mukaan määritetyn valmistajan alteplasireferenssin spesifinen aktiivisuus on 580 000 IU/mg. Alteplasierien spesifinen aktiivisuus vaihtelee välillä 522 000-696 000 IU/mg.

Täydellinen apuaineluettelo, ks. kohta 6.1.

3. LÄÄKEMUOTO

Injektio-/infuusiokuiva-aine ja liuotin, liuosta varten

Väritön tai vaaleankeltainen lyofilisoitu jauhekakku. Käyttökuntoon saatettu liuos on kirkas ja väritön tai vaaleankeltainen.

4. KLIINISET TIEDOT

4.1. Käyttöaiheet

Akuutin sydäninfarktin trombolyttinen hoito

- 90 minuutin (nopeutettu) anto (ks. kohta 4.2): potilaalle, joiden hoito voidaan aloittaa 6 tunnin kuluessa oireiden alkamisesta.
- 3 tunnin anto (ks. kohta 4.2): potilaalle, joiden hoito voidaan aloittaa 6-12 tunnin kuluessa oireiden alkamisesta - edellyttäen, että diagnoosi on selvästi varmistettu.

Akuutin sydäninfarktin saaneilla potilailla Actilyse-hoidon on osoitettu vähentävän 30 päivän kuolleisuutta.

Akuutin massiivisen keuhkoembolian ja siihen liittyvän hemodynaamisen häiriön trombolyttinen hoito

Diagnoosi pitää varmistaa objektiivisin menetelmin kuten keuhkoangiografialla tai ei-invasiivisin menetelmin kuten keuhkokartoituksella aina kun se on mahdollista. Keuhkoemboliassa valmisteella ei ole havaittu olevan myönteisiä vaikuttuksia kuolleisuuteen eikä myöhäissairastuvuuteen.

Akuutin iskeemisen aivohalvauksen trombolyttinen hoito

Hoito on aloitettava niin pian kuin mahdollista 4,5 tunnin kuluessa aivohalvauksen oireiden alkamisesta ja ennen hoitoa on varmistuttava asianmukaisin kuvantamistutkimuksin, että potilaalla ei ole kallonsisäistä verenvuotoa (esim. kallonsisäinen tietokonetomografia tai muu diagnostinen kuvantamismenetelmä, jolla

havaitaan herkästi verenvuoto). Koska hoidon teho on aikariippuvaista, aikainen hoidon aloitus lisää suotuisan hoitotuloksen todennäköisyyttä.

4.2. Annostus ja antotapa

Actilyse-valmiste pitää antaa niin aikaisin kuin mahdollista oireiden alkamisen jälkeen. Annostuksessa noudatetaan seuraavia ohjeita.

Akuutti sydäninfarkti

Annostus

- a) 90 minuutin (nopeutettu) anto potilaille, joilla on akuutti sydäninfarkti ja joiden hoito voidaan aloittaa 6 tunnin kuluessa oireiden alkamisesta.

Potilaat, joiden paino ≥ 65 kg:

Annostelumäärä alteplasipitoisuuden mukaan		
	1 mg/ml	2 mg/ml
15 mg i.v. boluksena, jonka jälkeen välittömästi	15 ml	7,5 ml
50 mg i.v. infuusiona tasaisella nopeudella ensimmäisen 30 minuutin aikana, jonka jälkeen välittömästi	50 ml	25 ml
35 mg i.v. infuusiona tasaisella nopeudella 60 minuutin aikana, kunnes kokonaismaksimiannos 100 mg on annettu	35 ml	17,5 ml

Potilaille, joiden paino < 65 kg kokonaisannos määritetään painon mukaan seuraavan taulukon mukaisesti:

Annostelumäärä alteplasipitoisuuden mukaan		
	1 mg/ml	2 mg/ml
15 mg i.v. boluksena, jonka jälkeen välittömästi	15 ml	7,5 ml
0,75 mg/painokilo i.v. infuusiona tasaisella nopeudella ensimmäisen 30 minuutin aikana, jonka jälkeen välittömästi	0,75 ml/painokilo	0,375 ml/painokilo
0,5 mg/painokilo i.v. infuusiona tasaisella nopeudella 60 minuutin aikana	0,5 ml/painokilo	0,25 ml/painokilo

- b) 3 tunnin anto potilaille, joilla onakuutti sydäninfarkti ja joiden hoito voidaan aloittaa 6 - 12 tunnin kuluessa oireiden alkamisesta.

Potilaat, joiden paino ≥ 65 kg:

Annostelumäärä alteplasipitoisuuden mukaan		
	1 mg/ml	2 mg/ml
10 mg i.v. boluksena, jonka jälkeen välittömästi	10 ml	5 ml
50 mg i.v. infuusiona tasaisella nopeudella ensimmäisen tunnin aikana, jonka jälkeen välittömästi	50 ml	25 ml

40 mg i.v. infuusiona tasaisella nopeudella seuraavien 2 tunnin aikana, kunnes kokonaismaksimiannos 100 mg on annettu	40 ml	20 ml
---	-------	-------

Potilaat, joiden paino < 65 kg:

	Annostelumäärä alteplaasipitoisuuden mukaan	
	1 mg/ml	2 mg/ml
10 mg i.v. boluksena, jonka jälkeen välittömästi	10 ml	5 ml
i.v. infuusiona tasaisella nopeudella seuraavien 3 tunnin aikana kokonaismaksimianokseen 1,5 mg/painokilo	1,5 ml/painokilo	0,75 ml/painokilo

Lisähoito: Antitromboottista lisälääkitystä suositellaan nykyisten kansainvälisten hoitosuositusten mukaisesti ST-nousuinfarktipotilaille.

Antotapa

Käyttökuntaan saatettu liuos annostellaan laskimoon ja on tarkoitettu välittömästi käytettäväksi. 2 mg:n alteplaasipulloja ei ole tarkoitettu tähän käyttöaiheeseen. Ks. kohdasta 6.6 ohjeet käyttökuntaan saattamisesta/annostelusta.

Akuutti massiivinen keuhkoembolia

Annostus

Potilaat, joiden paino \geq 65 kg:

Kokonaissannos on 100 mg alteplaasia annettuna 2 tunnin aikana. Kliinistä kokemusta on eniten seuraavasta annostuksesta:

	Annostelumäärä alteplaasipitoisuuden mukaan	
	1 mg/ml	2 mg/ml
10 mg i.v. boluksena 1-2 minuutin aikana, jonka jälkeen välittömästi	10 ml	5 ml
90 mg i.v. infuusiona tasaisella nopeudella seuraavien 2 tunnin aikana, kunnes kokonaismaksimiannos 100 mg on annettu	90 ml	45 ml

Potilaat, joiden paino < 65 kg:

	Annostelumäärä alteplaasipitoisuuden mukaan	
	1 mg/ml	2 mg/ml
10 mg i.v. boluksena 1-2 minuutin aikana, jonka jälkeen välittömästi	10 ml	5 ml
i.v. infuusiona tasaisella nopeudella seuraavien 2 tunnin aikana kokonaismaksimianokseen 1,5 mg/painokilo	1,5 ml/painokilo	0,75 ml/painokilo

Lisähoito: Alteplaasioidon jälkeen hepariinihoito tulisi aloittaa (tai sitä tulisi jatkaa), kun APTT -arvot ovat alle kaksinkertaisia normaaliarvojen yläraajaan nähden. Infusio tulisi säättää siten, että APTT-arvot ovat välillä 50 – 70 s (1,5 - 2,5 -kertaisia viitearvoihin nähden).

Antotapa

Käyttökuntaan saatettu liuos annetaan laskimoon ja on tarkoitettu välittömästi käytettäväksi. 2 mg:n alteplaasipulloja ei ole tarkoitettu tähän käyttöaiheeseen. Ks. kohdasta 6.6 ohjeet käyttökuntaan saattamisesta / annostelusta.

Akuutti iskeeminen aivohalvaus

Hoidon voi toteuttaa ainoastaan sellaisten lääkäreiden vastuulla ja seurannassa, joilla on koulutusta ja kokemusta neurovaskulaarisesta hoidosta (ks. kohdat 4.3 ja 4.4). Lääkärin on oltava vastuussa hoidosta ja sen seurannasta.

Actilyse-hoito on aloitettava niin aikaisin kuin mahdollista 4,5 tunnin kuluessa oireiden alkamisesta (ks. kohta 4.4). Jos Actilyse-hoito aloitetaan yli 4,5 tuntia aivohalvausoireiden alkamisen jälkeen, Actilysen antoon liittyy negatiivinen hyöty-riskisuhde, joten hoitoa ei pidä aloittaa (ks.kohta 5.1).

Annostus

Suositeltava kokonaisannos on 0,9 mg alteplasia painokiloa kohti (enintään 90 mg). Hoito aloitetaan 10 % kokonaisannoksesta sisältäväällä laskimonsisäisellä boluksellalla, jonka jälkeen välittömästi annetaan jäljellä oleva määrä kokonaisannoksesta laskimonsisäisenä infuusiona 60 minuutin aikana.

ANNOSTELUTAULUKKO AKUUTISSA ISKEEMISESSÄ AIVOHALVAUKSESSA			
Käytämällä suositeltua standardipitoisuutta 1 mg/ml, annettava määrä millilitroina vastaa suositeltua annosta milligrammoina			
Paino (kg)	Kokonaisannos (mg)	Bolusannos (mg)	Infuusioannos* (mg)
40	36,0	3,6	32,4
42	37,8	3,8	34,0
44	39,6	4,0	35,6
46	41,4	4,1	37,3
48	43,2	4,3	38,9
50	45,0	4,5	40,5
52	46,8	4,7	42,1
54	48,6	4,9	43,7
56	50,4	5,0	45,4
58	52,2	5,2	47,0
60	54,0	5,4	48,6
62	55,8	5,6	50,2
64	57,6	5,8	51,8
66	59,4	5,9	53,5
68	61,2	6,1	55,1
70	63,0	6,3	56,7
72	64,8	6,5	58,3
74	66,6	6,7	59,9
76	68,4	6,8	61,6
78	70,2	7,0	63,2
80	72,0	7,2	64,8
82	73,8	7,4	66,4
84	75,6	7,6	68,0
86	77,4	7,7	69,7
88	79,2	7,9	71,3
90	81,0	8,1	72,9
92	82,8	8,3	74,5
94	84,6	8,5	76,1

96	86,4	8,6	77,8
98	88,2	8,8	79,4
100+	90,0	9,0	81,0

*annettuna pitoisuudella 1 mg/ml 60 minuutin aikana tasaisen nopeuden infuusiona

Lisähoito: Tämän hoidon turvallisuutta ja tehokkuutta ei ole riittävästi tutkittu annettaessa hepariinia tai verihiuhtaleiden estäjiä, kuten asetyylialisyylihappoa, samanaikaisesti ensimmäisen 24 tunnin aikana oireiden alkamisesta. Tämän vuoksi laskimonsisäisen hepariiniin tai verihiuhtaleiden estäjiön, kuten asetyylialisyylihapon, käyttöä pitää välittää ensimmäisen 24 tunnin aikana Actilyse-hoidon jälkeen lisääntyneen verenvuotoriskin takia. Jos hepariinia tarvitaan muiden käyttöaiheiden vuoksi (kuten syvän laskimotromboosin ehkäisyyn) annos ei saa ylittää ihon alle annettuna 10000 kansainvälistä yksikköä vuorokaudessa.

Antotapa

Käyttökuntaan saatettu liuos annetaan laskimoon ja on tarkoitettu välittömästi käytettäväksi. 2 mg:n alteplaasipulloja ei ole tarkoitettu tähän käyttöaiheeseen. Ks. kohdasta 6.6 ohjeet käyttökuntaan saattamisesta / annostelusta.

Pediatriset potilaat

Actilyse-valmisten käytöstä lapsille ja nuorille on vain vähän tietoa. Actilyse-valmisten käyttö on vasta-aiheista lasten ja alle 16-vuotiaiden nuorten akuutin iskeemisen aivohalvauksen hoidossa (ks. kohta 4.3). Annos 16–17-vuotialle nuorille on sama kuin aikuisille (katso suositukset ennen hoitoa käytettävistä kuvantamistekniikoista kohdasta 4.4.)

4.3. Vasta-aiheet

Yliherkkyys vaikuttavalle aineelle tai kohdassa 6.1 mainituille apuaineille.

Vasta-aiheena akuutissa sydäninfarktissa,akuutissa massiivisessa keuhkoemboliassa jaakuutissa iskeemisessä aivohalvauksessa:

Actilyse-valmiste on vasta-aiheinen, kun hoitoon liittyy suuri verenvuotoriski kuten seuraavissa tapauksissa:

- merkittävä vuotohäiriö samanaikaisesti tai viimeisen 6 kuukauden aikana
- verenvuototaipumus
- tehokasta oraalista antikoagulanttihoitoa (esim. varfariini, INR > 1,3) saavat potilaat (ks. kohta 4.4)
- ilmeinen tai äskettäin ollut vakava tai vaarallinen vuoto
- aikaisemmin havaittu tai epäilty kallonsisäinen verenvuoto
- epäilty lukinkalvonalainen verenvuoto tai aneurysmasta johtuvan lukinkalvonalaisen verenvuodon jälkitila
- keskushermostovaario (esim. kasvain, aneuryisma, intrakranialinen tai spinaalinen operaatio)
- äskettäinen (10 vrk:n sisällä) traumaattinen ulkoinen sydänhieronta, synnytys tai äskettäin tehty punktio suureen suoneen, johon ei voida laittaa kiristyssidettä (esim. v.subclavia tai v.jugularis)
- vaikea kontrolloimatonaarterialinenhypertensio
- bakteeriendokardiitti, perikardiitti
- akuutti pankreatiitti
- 3 kuukauden sisällä todettu haavainen maha-suolikanavan sairaus, ruokatorven laskimonlaajentumat, valtimonpullistuma, valtimon/laskimon epämuodostuma
- kasvain, johon liittyy lisääntynyt vuotoriski
- vakava maksasairaus, mukaanlukien maksan vajaatoiminta, kirroosi, portaalinen hypertensio (ruokatorven laskimonlaajentumat) ja aktiivinen hepatiitti
- suurehko leikkaus tai vakava trauma viimeisten 3 kuukauden aikana.

Lisäksi vasta-aiheena akuutissa sydäninfarktissa on:

- aiempi aivohalvaus, johon on liittynyt verenvuotoa tai aivohalvaus, jonka syntyä ei tunneta
- aiempi iskeeminen aivohalvaus tai ohimenevä iskeeminen kohtaus (TIA) viimeisen 6 kuukauden aikana, paitsi akuutti iskeeminen aivohalvaus 4,5 tunnin sisällä

Lisäksi vasta-aiheenaakuutissa massiivisessa keuhkoemboliassa on:

- aiempi aivohalvaus, johon on liittynyt verenvuotoa tai aivohalvaus, jonka syntyä ei tunneta
- aiempi iskeeminen aivohalvaus tai ohimenevä iskeeminen kohtaus (TIA) viimeisen 6 kuukauden aikana, paitsi akuutti iskeeminen aivohalvaus 4,5 tunnin sisällä

Lisäksi vasta-aiheinaakuutissa iskeemisessä aivohalvauksessa ovat:

- yli 4,5 tuntia ennen infuusion aloittamista alkaneet iskeemisen kohtauksen oireet tai oireet, joiden alkamisen ajankohta ei ole tiedossa ja jotka ovat mahdollisesti alkaneet yli 4,5 tuntia aiemmin (ks. kohta 5.1).
- lievät neurologiset puutosoireet tai oireet, jotka helpottuvat nopeasti ennen infuusion aloittamista
- vakava aivohalvaus, joka on vahvistettu klinisesti (esim. NIHSS > 25) ja/tai asianmukaisilla kuvantamistutkimuksilla
- kouristelu aivohalvauksen alkaessa
- kallonsisäiseen verenvuotoon viittaava löydös tietokonetomografiakuvalta
- lukinkalvonalaiseen verenvuotoon viittaavat oireet, vaikka tietokonetomografiakuva on normaalit
- viimeisen 48 tunnin sisällä annettu hepariinihoito ja tromboplastiiniaika, joka ylittää normaalilaboratorioarvon ylärajan
- aiempi aivohalvaus ja samanaikainen diabetes
- aiempi aivohalvaus viimeisen 3 kuukauden aikana
- verihiuhtaleiden määrä alle 100 000/mm³
- systolinen verenpaine > 185 mmHg tai diastolinen verenpaine > 110 mmHg tai jos verenpaineen alentamiseksi näihin rajoihin tarvitaan aggressiivista hoitoa (laskimonsisäinen lääkehoito)
- veren glukoosipitoisuus < 50 mg/dl tai > 400 mg/dl (< 2,8 mM tai > 22,2 mM).

Käyttö lapsilla ja nuorilla

Actilyse-valmistetta ei pidä käyttää akuutin iskeemisen aivohalvauksen hoitoon alle 16-vuotiaille lapsille (16-vuotiaat ja sitä vanhemmat nuoret ks. kohta 4.4).

4.4. Varoituks et ja käyttöön liittyvät varotoimet

Jäljitettyvyys

Biologisten lääkevalmisteiden jääljitettyvyyden parantamiseksi on annetun valmisteen nimi ja eränumero dokumentoitava selkeästi.

Käytettävän alteplaasivalmisten pakkauskoko tulee valita huolellisesti käyttöaiheen mukaisesti. 2 mg:n alteplaasi-injektiopullo ei ole tarkoitettu käytettäväksi akuutin sydäninfarktin, akuutin massiivisen keuhkoembolian tai akuutin iskeemisen aivohalvauksen hoitoon (suuresta aliannostuksen riskistä johtuen). Ainoastaan 10 mg, 20 mg tai 50 mg injektiopullot on tarkoitettu näihin käyttöaiheisiin.

Trombolyttinen/fibrinolyttinen hoito vaatii riittävää seurantaa. Actilyse-hoidon voi toteuttaa ainoastaan sellaisten lääkäreiden vastuulla ja seurannassa, joilla on koulutusta ja kokemusta trombolyysisistä hoidoista ja mahdollisuus hoidon seurantaan. Actilyse-valmistetta annettaessa suositellaan kaikkissa tilanteissa normaalilin ensiapuvälineistön ja -lääkityksen saatavilla oloa.

Yliherkkyys

Immuniivälitiset yliherkkyysreaktiot Actilyse-valmisten annon yhteydessä voivat johtua vaikuttavasta aineesta alteplaasista tai mistä tahansa apuaineesta. Hoidon jälkeen ei ole havaittu pysyvää vasta-aineiden muodostumista rekombinantille ihmisen kudostyyppin plasminogeeniaktivaattorimolekyylille. Actilyse-valmisten toistuvasta annostelusta ei ole systemaattista kokemusta.

Myös ei-immunologisen mekanismen kautta välittyvien yliherkkyyssreaktoiden riski on olemassa. Angioedeema on yleisin Actilyse-valmisten käytön yhteydessä raportoitu yliherkkyyssreaktio. Tämä riski voi olla suurentunut käyttöaiheessa akuutti iskeemisen aivohalvaus ja/tai samanaikaisen ACE-estäjähoidon yhteydessä (ks. kohta 4.5). Minkä tahansa hyväksytyn käyttöaiheen vuoksi hoidettavia potilaita on seurattava angioedeeman varalta infuusion aikana ja 24 tunnin ajan sen jälkeen.

Jos potilas saa vaikean yliherkkyyssreaktion (esim. angioedeeman), infuusio on lopetettava ja asianmukainen hoito aloitettava heti. Tähän voi sisältyä intubaatio.

Verenvuodot

Yleisin komplikaatio Actilyse-hoidon aikana on verenvuoto. Muiden veren hyytymiseen tai verihiualeiden toimintaan vaikuttavien aktiivisten aineiden samanaikainen käyttö voi edistää verenvuodon ilmaantumista. Fibriini hajotetaan Actilyse-hoidon aikana, minkä vuoksi verenvuota voi ilmaantua äskettäisissä pistoskohdissa. Tämän vuoksi trombolyttinen hoito vaatii kaikkien mahdollisten vuotopaikkojen (ml. katetriin laittopaikat, valtimo- ja laskimopistospaikkojen sekä neulanpistojen) huolellista seurantaa. Jäykkiä katetreja, lihaksensisäisiä pistoja ja potilaan tarpeetonta käsittelyä on välttettävä Actilyse-hoidon aikana. Vakavan verenvuodon, erityisesti aivoverenvuodon ilmaantuessa fibrinolyttinen hoito on keskeytettävä ja samanaikainen hepariinin anto on lopetettava välittömästi. Hyytymistekijöiden korvaaminen ei kuitenkaan yleensä ole tarpeen, koska alteplaasin puoliintumisaika on lyhyt ja sen vaikutus veren hyytymistekijöihin vähäinen. Suurin osa potilaista, joilla verenvuotoa esiintyy, voidaan hoitaa keskeyttämällä trombolyttinen ja antikoagulanttihoito, korvaamalla plasmavoluumin vajaus ja painamalla suonta. Protamiinisulfaatin anto pitää harkita, jos hepariinia on annettu 4 tunnin sisällä vuodon alkamisesta. Niille harvoille potilaille, joilla em. konservatiivisella hoidolla ei saada aikaan hoitovastetta, voidaan harkita verensiirtovalmisteiden kuten kryopresipitaatin, tuorepakkastetun plasman (jääröplasma) ja verihiualeiden antamista ja jokaisen annon jälkeen tilanne pitää aina arvioida uudelleen klinisen tilan ja laboratorioarvojen perusteella. Fibrinogeenitaso, johon kryopresipitaatti-infusioilla pyritään, on 1 g/l. Viimeisenä vaihtoehtona voidaan käyttää synteettisiä antifibrinolyttisiä aineita.

Iäkkäillä potilailla kallonsisäisen verenvuodon riski on lisääntynyt, siksi näillä potilailla hyöty-riskisuhde pitää arvioida tarkkaan.

Kuten kaikkia trombolyttisiä aineita myös alteplaasia käytettäessä pitää hyöty-riskiarvointi tehdä huolellisesti erityisesti potilaille, joilla on

- pieniä, äskettäisiä traumoja kuten esim. biopsiat, punktioit suuriin suoniin, i.m.-injektiot, sydämen elvytyshieronta
- muita kohdassa 4.3 mainitsemattomia sairauksia, joihin liittyy lisääntynyt verenvuototapumus.

Oraalista antikoagulaatiohoitoa saavat potilaat:

Actilyse-valmisten käyttöä voidaan harkita, kun annostus tai viimeksi otetusta antikoagulanttiannoksesta kulunut aika viittaavat jäännösteeron epätodennäköisyyteen, mikä on vahvistettu asianmukaisilla kyseisten valmisteiden antikoagulanttiaktiivisuutta mittauilla kokeilla, jotka poissulkevat klinisesti merkittävän vaikutuksen koagulaatiojärjestelmään (esim. K-vitamiiniantagonistilla $\text{INR} \leq 1,3$ tai muille oraalisille antikoagulantteille tarkoitettujen kokeiden tulokset ovat normaaliarvojen ylärajoilla).

Pediatriset potilaat

Actilyse-valmisten käytöstä lapsille ja nuorille on toistaiseksi vain vähän kokemuksia.

Kun Actilyse-valmistetta harkitaan akuutin iskeemisen aivohalvausen hoitoon tarkoin valikoiduille 16 vuotta täytyneille nuorille, hoidon hyötyjä ja riskejä on punnittava huolellisesti yksilökohtaisesti. Niistä on myös keskusteltava potilaan ja vanhemman/huoltajan kanssa kuten asianmukaista. 16 vuotta täytyneitä nuoria hoidetaan aikuisia koskevien valmisteyhteenvedon ohjeiden mukaisesti, kun asianmukaisella kuvantamistekniikalla on suljettu pois aivohalvausta muistuttavat tilat ja neurologista puutosoiretta vastaava valtimotukos on vahvistettu (ks. kohta 5.1).

Akuutin sydäninfarktin ja akuutin massiivisen keuhkoembolian hoitoon liittyvät lisävaroitukset ja varotoimet:

Alteplaasin 100 mg:n maksimannosta ei saa ylittää, koska siihen liittyy lisääntynyt kallonsisäisen verenvuodon vaara. Erityistä huomiota täytyy kiinnittää siihen, että infusoidun alteplasian noksen varmistetaan olevan se, mitä kohdassa 4.2 on kuvattu.

Odotettavissa oleva terapeuttiin hyöty on punnittava erityisen huolellisesti suhteessa mahdollisiin riskeihin etenkin potilaalle, joilla systolin verenpaine on > 160 mmHg (ks. kohta 4.3) ja jäkkäille, koska heillä on suurennut riski saada kallonsisäinen verenvuoto. Koska terapeuttiin hyöty on positiivinen myös jäkkäillä potilailla, riski-hyötyarviointi on tehtävä huolellisesti.

GPIIb/IIIa antagonistit:

Samanaikainen GPIIb- ja IIIa-antagonistien käyttö lisää vuotoriskiä.

Akuutin sydäninfarktin hoitoon liittyvät lisävaroitukset ja varotoimet

Rytmihäiriöt:

Sepelvaltimoiden trombolyysi voi johtaa reperfuusioarytmiaan.

Reperfusioarytmiat voivat johtaa sydämenpysähdykseen, voivat olla henkeä uhkaavia ja voivat vaatia konventionaalisten rytmihäiriöhoitojen käyttöä.

Tromboembolia:

Trombolyttien käyttö voi suurentaa tromboembolisten tapahtumien riskiä potilailla, joilla on sydämen vasemman puolen trombeja, esim. mitraalistenoosi tai eteisvärimä.

Akuutin iskeemisen aivohalvauksen hoitoon liittyvät lisävaroitukset ja varotoimet:

Käyttöön liittyvät varotoimet:

Hoidon voi toteuttaa ainoastaan sellaisten lääkäreiden vastuulla ja seurannassa, joilla on koulutusta ja kokemusta neurovaskulaarisesta hoidosta. Käyttöaiheen varmistamiseksi voidaan tarpeen mukaan käyttää etädiagnostisia menetelmiä (ks. kohta 4.1).

Erityisvaroitukset / tilanteet, joissa hyöty-riskisuhde on alentunut:

Kallonsisäinen verenvuoto on merkittävin haittavaikutus akuutin iskeemisen aivohalvauksen hoidossa (jopa 15 % potilaista, ilman että se lisäsi kokonaiskuolleisuutta tai yhdistettyä kokonaiskuolleisuutta ja vakavaa vammautumista, modified Rankin scale -asteikolla (mRS) pisteet 5 tai 6). Actilyse-valmisteella hoidettavilla akuutilla iskeemistä aivohalvausta sairastavilla potilailla on huomattavasti kohonnut kallonsisäisten verenvuotojen riski muihin käyttöaiheisiin verrattuna, koska vuoto tapahtuu pääasiassa infarktialueelle. Tätä esiintyy erityisesti seuraavissa tilanteissa:

- kaikki kohdassa 4.3. mainitut tilanteet ja yleensäkin kaikki tilanteet, joihin liittyy suuri verenvuotoriski
- pidempi aika aivohalvausoireiden alkamisen ja hoidon aloittamisen välillä pienentää kliinistä kokonaishyötyä. Tämän vuoksi Actilyse-valmisteen antoa ei saa viivästyttää.
- niillä potilailla, jotka ovat saaneet asetyylisalisylihappoa (ASA), saattaa olla suurempi aivojensisäisen verenvuodon riski, etenkin jos Actilyse-hoito viivästyy.
- Jäkkäillä (yli 80-vuotiailla) potilailla hoitolulokset voivat olla hoidosta riippumatta jossain määrin huonommat kuin nuoremmilla potilailla. Heillä voi myös todennäköisemmin olla vaikeampia aivohalvauksia, joiden yhteydessä kallonsisäisen verenvuodon absoluuttinen riski on trombolyyttistä hoitoa käytettäessä suurempi kuin lievemmissä aivohalvauksissa trombolyyttistä hoitoa käytettäessä tai ilman trombolyyttistä hoitoa. Vaikka saatavilla olevat tiedot viittaavat siihen, että Actilyse-hoidon kokonaishyöty on yli 80-vuotiailla potilailla pienempi kuin nuoremmilla, Actilyse-hoitoa voidaan antaa yli 80-vuotiaille potilaalle potilaskohtaisen hyöty-riskiarvion perusteella (ks. kohta 5.1). Läkkäiden potilaiden kohdalla potilasvalinta on toteutettava hyvin huolellisesti, ja siinä on otettava huomioon sekä potilaan yleisvoindi että neurologinen tila.
- Terapeuttiin hyöty on alentunut potilailla, joilla on aiemmin ollut aivohalvaus (ks. myös kohta 4.3) tai joilla tiedetään olevan huonossa hoitotasapainossa oleva diabetes, joten hyöty-riskisuhteen

katsotaan olevan alentunut, mutta kuitenkin vielä positiivinen.

- Potilailla, joilla on hyvin lievä aivohalvaus, riskit ovat suuremmat kuin odotettavissa oleva hyöty (ks. kohta 4.3).
- Potilailla, joilla on hyvin vaikea aivohalvaus, on suurempi kallonsisäisen verenvuodon ja kuoleman riski, eikä heitä pitäisi hoitaa (ks. kohta 4.3).
- Potilailla, joilla on laaja-alainen infarkti, on suurempi riski huonoon hoitotulokseen ja vaikeisiin verenvuotoihin ja kuolemaan. Näillä potilailla hyöty-riskisuhde pitää arvioida huolellisesti.
- Aivohalvauspotilailla hyvien hoitotulosten todennäköisyys pienenee mitä pidempi aika kuuluu hoidon aloittamiseen oireiden alkamisesta, iän myötä, aivohalvauksen vaikeusasteen kasvaessa ja tulohetkellä mitattuun veren glukoosipitoisuuden suurenemisen myötä. Tällöin vaikean vammautumisen ja kuoleman tai oireisten kallonsisäisten verenvuotojen todennäköisyys kasvaa hoidosta huolimatta.

Hoitoa ei saa aloittaa, jos on kulunut enemmän kuin 4,5 tuntia oireiden alkamisesta, sillä hyöty-riskisuhde on epäsuotuisa perustuen pääasiassa seuraaviin:

- hoidon positiiviset vaikutukset vähenevät ajan kuluessa
- erityisesti aiemmin asetyylisalisyylihappoa saaneiden potilaiden kuolleisuus kasvaa
- oireisen verenvuodon riski kasvaa

Verenpaineen seuranta

Verenpaineen seuranta hoidon aikana sekä 24 tuntia hoidon jälkeen on perusteltua, myös suonensisäistä verenpainelääkitystä suositellaan, jos systolinen verenpaine on > 180 mmHg tai diastolininen verenpaine > 105 mmHg.

Muut erityisvaroitukset:

Iskeemisen alueen läpivirtauksen palautuminen saattaa aiheuttaa aivoedeemaa infarktoituneella alueella. Lisääntyneen verenvuotoriskin vuoksi verihiuutaleiden aggregaatiota estävien aineiden käyttöä ei saa aloittaa 24 tunnin sisällä Actilyse-hoidon jälkeen.

4.5. Yhteisvaikutukset muiden lääkevalmisteiden kanssa sekä muut yhteisvaikutukset

Varsinaisia yhteisvaikutustutkimuksia Actilyse-valmisteen ja akuutin sydäninfarktin hoidossa yleisesti käytettyjen lääkkeiden kanssa ei ole tehty.

Veren hyytymiseen/verihiuutaleiden toimintaan vaikuttavat lääkevalmisteet

Kumarinjohdosten, oraalisten antikoagulantien, verihiuutaleiden aggregaatiota estävien aineiden, fraktioimattoman hepariinin tai pienimolekyylisen hepariinin tai hyytymiseen vaikuttavien lääkeaineiden käyttö (ennen Actilyse-hoitoa, hoidon aikana tai 24 tuntia hoidon jälkeen) lisää verenvuotoriskiä (ks. kohdat 4.2 ja 4.3).

ACE-estäjät

ACE-estäjien samanaikainen käyttö voi lisätä yliherkkyyssreaktoiden esiintymisriskiä (ks. kohta 4.4).

Samanaikainen GPIIb- ja IIIa-antagonistien käyttö lisää vuotoriskiä.

4.6. He delmällisyys, raskaus ja imetys

Raskaus

On vain vähän tietoja alteplaasin käytöstä raskaana oleville naisille. Ei-kliinisissä kokeissa alteplaasilla havaittiin lääkkeen tunnetun farmakologisen vaikutuksen lisäksi sikiön epäkypsyyttä ja/tai alkiotoksisuutta, kun sitä annosteltiin ihmisiille annettavia annoksia suuremmilla annoksilla. Alteplasia ei pidetä teratogeenisena (ks. kohta 5.3).

Akuuteissa, henkeäuhkaavissa tilanteissa mahdollinen hyöty ja riski pitää punnita tarkkaan.

Imetys

Ei tiedetä, erityykö alteplaasi ihmisen rintamaitoon. Ei ole riittävästi tietoa alteplaasin erittymisestä koe-eläinten rintamaitoon.

Varovaisuutta on noudatettava käytettäessä Actilyse-valmistetta imettävälle äidille. On päättävä, tauotetaanko imetys 24 tunnin ajaksi Actilyse-valmisteen käytön jälkeen.

Hedelmällisyys

Actilyse-valmisten vaikutuksesta hedelmällisyyteen ei ole saatavissa kliinisiä tietoja. Alteplaasilla tehdyt ei-kliiniset tutkimukset eivät osoittaneet hedelmällisyyteen liittyviä haittavaikutuksia (ks. kohta 5.3).

4.7. Vaikutus ajokykyyn ja koneidenkäyttökykyyn

Ei merkityksellinen

4.8. Haittavaikutukset

Yleisin Actilyse-valmisteeseen liitetty haittavaikutus on erityyppiset verenvuodot, jotka aiheuttavat hematokriitti- ja/tai hemoglobiiniarvojen laskua.

Alla luetellut haittavaikutukset on luokiteltu esiintymistihyden ja elinjärjestelmän mukaisesti. Yleisydet on määritelty käytäen seuraavaa tapaa: hyvin yleinen ($\geq 1/10$), yleinen ($\geq 1/100$, $< 1/10$), melko harvinainen ($\geq 1/1000$, $< 1/100$), harvinainen ($\geq 1/10000$, $< 1/1000$), hyvin harvinainen ($< 1/10000$), tuntematon (koska saatavissa oleva tieto ei riitä esiintyvyyden arviointiin).

Lukuun ottamatta kallonsisäistä verenvuotoa aivohalvausindikaation haittavaikutuksena sekä reperfuusiosta johtuvia arytmioita akuutissa sydäniinfarkti-indikaatiossa ei ole läketieteellistä syytä olettaa, että Actilyse-valmisten kvalitatiivinen ja kvantitatiivinen haittavaikutusprofiili olisi indikaatioilla akuutti massiivinen keuhkoembolia jaakuutti iskeeminen aivohalvaus erilainen kuin indikaatiolla akuutti sydäniinfarkti.

Taulukko 1 Haittavaikutukset akuutin sydäninfarktin, akuutin massiivisen keuhkoembolian ja akuutin iskeemisen aivohalvauksen hoidossa

Elinjärjestelmä	Haittavaikutus
Verenvuoto	
Hyvin yleinen	<p>Kallonsisäinen verenvuoto on merkittävin haittavaikutus akuutin iskeemisen aivohalvauksen hoidossa</p> <p>Kaikki verenvuodot ml. tässä taulukossa mainitut, esim. kallonsisäiset ja eikallonsisäiset verenvuodot</p>
Yleinen	<p>Kallonsisäinen verenvuoto (kuten aivoverenvuoto, verenpurkauma aivoissa, aivohalvaus johon liittyy verenvuoto, kallonsisäinen verenpurkauma, subaraknoidaalinen verenvuoto) akuutin sydäninfarktin ja akuutin massiivisen keuhkoembolian hoidossa</p> <p>Nieluverenvuoto</p> <p>Mahasuolikanavan verenvuoto (kuten mahaverenvuoto, mahahaavaverenvuoto, verenvuoto peräsuolesta, verioksennus, veriripuli, suuverenvuoto, ienverenvuoto)</p> <p>Mustelmat</p> <p>Verenvuoto virtsa- ja sukupuolielimiin (kuten verivirtsaisuus, virtsatieverenvuoto)</p> <p>Verenvuoto injektiokohdassa (verenvuoto pistoskohdassa, verenpurkauma katetrin paikassa, verenvuoto katetrin paikassa)</p>
Melko harvinainen	<p>Keuhkoverenvuoto (veriyskä, veririnta, hengitysteiden verenvuoto)</p> <p>Nenäverenvuoto</p> <p>Korvaverenvuoto</p>
Harvinainen	<p>Silmäverenvuoto</p> <p>Sydänpuolin verenvuoto</p> <p>Vatsakalvontakainen verenvuoto (kuten vatsakalvontakainen verenpurkauma)</p>
Tuntematon***	Verenvuoto parenkymielimiin (kuten maksaverenvuoto)
Immuunijärjestelmä	
Harvinainen	Yliherkkyyssreaktiot (esim. ihottuma, nokkosrokko, keuhkoputkien supistuminen, angioedeema, hypotensio, shokki)*
Hyvin harvinainen	Vakava anafylaksia
Hermosto	
Hyvin harvinainen	Hermojärjestelmään liittyvät tapahtumat (esim. epileptinen kohtaus, kouristelu, afasia, puhehäiriö, sekavuustila, akuutti aivo-oireyhtymä, agitaatio, sekavuus, masennus, psykoosi) usein yhdessä samanaikaisten iskeemisten tai hemorragisten cerebrovaskulaaristen tapahtumien kanssa
Sydän**	
Hyvin yleinen	Toistuva iskemia / angina pectoris, hypotensio ja sydämen vajaatoiminta / keuhkoedeema

Yleinen	Kardiogeeni shokki, sydänpysähdyks ja uusintainfarkti
Melko harvinainen	Reperfuusioarytmiat (kuten rytmihäiriö, lisälyönnit, eteis-kammiokatkos (ensimmäisen asteen katkoksesta täydelliseen katkokseen), eteisvärinä/lepatus, bradykardia, takykardia, kammioarytmia, kammiotakykardia/värinä, elektromekaaninen dissosiaatio (EMD)) Hiippaläpän vuoto, keuhkoembolia, muu systeeminen embolia/aivoembolia, kammioväliseinän aukko
Verisuonisto	
Harvinainen	Embolisaatio, joka voi johtaa vastaaviin seurauksiin kohde-elimissä
Ruoansulatuselimistö	
Harvinainen	Pahoinvointi
Tuntematon***	Oksentelu
Tutkimukset	
Melko harvinainen	Verenpaineen lasku
Tuntematon***	Lämmönnousu
Vammat ja myrkytykset	
Tuntematon***	Rasvaembolisaatio (kolesterolikide-embolisaatio), joka voi johtaa vastaaviin seurauksiin kohde-elimissä
Kirurgiset ja lääke tie teelliset toimenpiteet	
Tuntematon***	Verensiiron tarve

* Ks. kohdat 4.4 ja 4.5.

**Sydän

Kuten muidenkin trombolyttisten aineiden kohdalla, yllä kuvattuja tapahtumia on raportoitu sydäinfarktin ja / tai trombolyysioidon seurauksena. Nämä sydämeen liittyvät tapahtumat voivat olla henkeä uhkaavia ja voivat johtaa kuolemaan.

***Esiintymistilheyden laskenta

Tämä haittavaikutus on havaittu valmisteen markkinoille tulon jälkeen. 95 % todennäköisyydellä sen esiintymistilheysluokka ei ole korkeampi kuin "harvinainen", vaan saattaa olla matalampi. Tarkka esiintymistilheyden määrittäminen ei ole mahdollista, sillä haittavaikutusta ei esiintynyt 8299 potilaan tiedoista koostuvassa kliimisten tutkimusten tietokannassa.

Kuolemia ja pysyvä vammautumista on raportoitu potilailla, joilla on ollut aivohalvaus (mukaan lukien kallonsisäinen verenvuoto) ja joku muu vakava vuototapahtuma.

Epäillyistä haittavaikutuksista ilmoittaminen

On tärkeää ilmoittaa myyntiluvan myöntämisen jälkeisistä lääkevalmisteen epäillyistä haittavaikutuksista. Se mahdollistaa lääkevalmisteen hyöty-haittatasapainon jatkuvan arvioinnin. Terveydenhuollon ammattilaisia pyydetään ilmoittamaan kaikista epäillyistä haittavaikutuksista seuraavalle taholle:

www-sivusto: www.fimea.fi

Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus Fimea

Lääkkeiden haittavaikutusrekisteri

PL 55

00034 FIMEA

4.9. Yliannostus

Oireet

Jos suurin suositeltu annostus ylitetään, kallonsisäisen verenvuodon riski suurenee.

Alteplaasin suhteellisesta fibriniselektiivisuudesta huolimatta yliannostus voi johtaa kliinisesti merkittävään fibrinogenen ja muiden hyytymistekijöiden vähenemiseen.

Hoito

Useimmissa tapauksissa riittää, että hoidon keskeyttämisen jälkeen odotetaan hyytymistekijöiden fysiologista palautumista. Jos kuitenkin vakava verenvuoto ilmenee, suositellaan tuorepakastetun plasman (jääplasma) antoa ja jos välttämätöntä myös synteettisiä antifibrinolyyttejä voidaan käyttää.

5. FARMAKOLOGISET TIEDOT

5.1. Farmakodynamiikka

Farmakoterapeuttinien ryhmä: Antitromboottiset lääkeaineet, ATC-koodi: B01AD02

Vaikutusmekanismi

Actilyse-infusionesteen vaikuttava aine alteplaasi, rekombinantti ihmisen kudostyypin plasminogeeniaktivaattori, on glykoproteiini, joka aktivoi plasminogenin suoraan plasmiiniksi. Laskimoon annon jälkeen alteplaasi pysyy suhteellisen inaktiivina verenkierrossa, kunnes se sitoutuu fibriniihin. Sitouduttuaan fibriniihin alteplaasi aktivoituu ja muuttaa plasminogenin plasmiiniksi, joka liuottaa fibrinihyytymän.

Farmakodynaamiset vaikutukset

Annoksella 100 mg verenkierron fibrinogenitasot laskevat alteplaasin suhteellisesta fibriniselektiivisuudesta johtuen 4 tunnissa noin 60 prosenttiin alkutasosta ja palautuvat tavallisesti yli 80 prosenttiin 24 tunnin kuluttua. Plasminogeeni vähenee noin 20 prosenttiin ja α -2-antiplasmiini noin 35 prosenttiin alkuarvoista 4 tunnissa ja arvot palautuvat taas yli 80 prosenttiin 24 tunnissa. Vain muutamilla potilailla on havaittu verenkierron fibrinogenitason merkittävää ja pitkäaikaisempaa laskua.

Kliininen teho ja turvallisuus

GUSTO-tutkimuksessa, johon osallistui yli 40 000 akuttiin sydäninfarktiin sairastunutta potilasta, todettiin 30 päivän kuolleisuuden olevan pienemmän alteplaasiryhmässä (6,3 %) kuin streptokinaasiryhmässä (7,3 %). Tutkimuksessa käytettiin seuraavia hoitoannoksia: alteplaasi 100 mg/90 min + suonensisäinen hepariini-infusio; streptokinaasi 1,5 milj.U/60 min + iholalainen tai suonensisäinen hepariini. Actilyse-valmisteella hoidetuilla potilailla havaittiin 60 ja 90 minuuttia trombolyysin jälkeen korkeampi verisuonten aukioloaste kuin streptokinaasilla hoidetuilla potilailla. Aukioloasteessa ei ollut eroja, kun trombolyysisistä oli kulunut 180 minuuttia tai enemmän.

30 päivän kuolleisuus on alhaisempi verrattuna potilaisiin, jotka eivät saa trombolyttistä hoitoa.

α -hydroksibutyraattidehydrogenaasin (HBDH) vapautuminen vähenee. Sydämen kammiotoiminta kokonaisuudessaan samoin kuin alueellinen seinämän liike heikkenee trombolyysipotilailla vähemmän kuin potilailla, jotka eivät ole saaneet trombolyttistä hoitoa.

Akuutti sydäninfarkti

Plasebokontrolloidussa kaksoissokkotutkimuksessa, jossa potilaille aloitettiin Actilyse-hoito (100 mg/3 tuntia; LATE-tutkimus) 6 - 12 tunnin kullessa oireiden alkamisesta, todettiin 30 päivän kuolleisuudessa selvä väheneminen verrattuna placeboa saaneisiin potilaisiin. Jos potilaalla on selvät sydäninfarktin oireet, saattaa hoito vielä olla hyödyllistä, kun se aloitetaan 24 tuntia oireiden alkamisesta.

Akuutti massiivinen keuhkoembolia

Akuutin massiivisen keuhkoembolian ja siihen liittyvän hemodynaamisen instabilitetin trombolyyttinen hoito Actilyse-infusionesteellä johtaa trombin koon nopeaan pienenemiseen ja keuhkovaltimopaineen laskuun. Tiedot vaikutuksesta kuolleisuuteen puuttuvat.

Potilaat, joilla akuutti iskeeminen aivohalvaus

Kahdessa USA:ssa tehdynässä tutkimuksessa (NINDS A/B) merkitsevästi suuremmalla osalla potilaista saatuiin suotuisia hoitotuloksia alteplaasilla lumelääkkeeseen verrattuna (ei ollenkaan tai vain vähän vammautumista). Nämä tutkimustulokset vahvistettiin ECASS-III –tutkimuksessa (ks. alla oleva kappale) sen jälkeen, kun kahdessa eurooppalaisessa ja USA:ssa tehdynässä lisätutkimuksessa ei oltu saatu vastaavia tuloksia. Tutkimusasetelmat näissä tutkimuksissa eivät olleet linjassa nykyisen EU-tuotetiedon kanssa.

ECASS-tutkimus oli Euroopassa tehty lumelääkekontrolloitu kaksoissokkoutettu tutkimus, johon osallistui akuutin aivohalvauksen saaneita potilaita 3-4,5 tunnin aikaikkunassa. ECASS III –tutkimuksessa hoito annettiin Actilyse-valmisten eurooppalaisessa valmisteylehteenvedossa olevien aivohalvausindikaatiota koskevien ohjeiden mukaisesti. Ainoastaan hoidon myöhäisin aloitusajankohta (4,5 tuntia) poikkesi valmisteylehteenvedosta. Ensisijainen päätetapahtuma oli vammautuminen 90 vuorokauden kohdalla. Tulokset jaettiin kahtia suotuisiin (mRS-asteikolla 0-1) ja epäsuotuisiin (mRS-asteikolla 2-6). Yhteensä satunnaistettiin 821 potilasta (418 alteplaasi/403 lumelääke). Alteplaasiryhmässä suurempi osa potilaista (52,4 %) saavutti suotuisan lopputuloksen kuin lumelääkeryhmässä (45,2 %), kerroinsuhde [OR], 1,34; 95 % luottamusväli 1,02-1,76; P=0,038). Minkä tahansa kallonsisäisen verenvuodon/oireisen kallonsisäisen verenvuodon ilmaantuvuus oli korkeampi alteplaasiryhmässä kuin lumelääkeryhmässä (mikä tahansa kallonsisäinen verenvuoto 27,0 % vs 17,6 %, p=0,0012; spontaani kallonsisäinen verenvuoto ECASS III –tutkimuksen määritelmän mukaan 2,4 % vs 0,2 %, p=0,008). Kuolleisuus oli alhainen eikä eronnut merkitsevästi alteplaasiryhmän (7,7 %) ja lumelääkeryhmän (8,4 %; P=0,681) välillä. ECASS III –tutkimuksen alaryhmien tulokset vahvistivat, että myöhäisempään hoidon aloittamiseen liittyy suurempi kuolleisuuden ja oireisen kallonsisäisen verenvuodon riski. ECASS III –tutkimuksen tulokset osoittavat Actilyse-valmisten positiivisen kliinisen kokonaishyödyn 3-4,5 tunnin aikaikkunassa, kun taas yhdistetyt tiedot viittaavat siihen, että alteplaasin kliininen kokonaishyöty ei ole enää suotuisa yli 4,5 tunnin aikaikkunassa.

Actilyse-valmisten turvallisutta ja tehoaakuutin aivohalvauksen hoidossa 4,5 tunnin kuluessa oireiden alkamisesta hoidon aloittamiseen on arvioitu meneillään olevan rekisteritutkimuksen avulla (SITS-ISTR: The Safe Implementation of Thrombolysis in Stroke registry). Tässä havainnoivassa tutkimuksessa vertailtiin turvallisustietoja Actilyse-valmistetta 0-3 tunnin aikaikkunassa saaneilla potilailla (21 566 potilasta) ja potilailla, jotka saivat Actilyse-valmistetta 3-4,5 tunnin kuluessa akuutin iskeemisen aivohalvauksen alkamisesta (2 376 potilasta). Oireisen kallonsisäisen aivoverenvuodon ilmaantuvuus (SITS-MOST –tutkimuksen määritelmän mukaan) oli suurempaa 3-4,5 tunnin aikaikkunassa (2,2 %) verrattuna 0-3 tunnin aikaikkunaan (1,7 %). Kuolleisuuden ilmaantuvuus kolmen kuukauden kohdalla oli yhtä suurta 3-4,5 tunnin aikaikkunassa (12,0 %) kuin 0-3 tunnin aikaikkunassa (12,3 %) kun OR-suhdetta ei-mukautettu (OR 0,97 [95 % luottamusväli: 0,84-1,13, p=0,70]) ja kun OR-suhde mukautettiin (OR 1,26 [95 % luottamusväli: 1,07-1,49, p=0,005]). Kokeellisen SITS-tutkimuksen tulokset vahvistavat kliinisten tutkimusten tuloksia siitä, että oireiden alkamisen ja hoidon aloittamisen välinen aika (OTT) on tärkeä ennustetekijä alteplaasilla hoidetun akuutin aivohalvauksen hoidossa.

Iäkkääät potilaat (ikä > 80 vuotta)

Alteplaasin hyöty-riskisuhdetta potilailla, mukaan lukien > 80 vuoden ikäiset, arvioitiin yksittäisten potilaiden tietojen suhteen korjatuissa meta-analyyseissä. Niihin otettiin 6 756 potilaan tiedot yhdeksästä satunnaistetusta tutkimuksesta, joissa alteplaasia verrattiin lumehoittoon tai avoimeen vertailuhoitoon. Aivohalvauksen hyvän hoitotuloksen (mRS 0–1 päivänä 90/180) todennäköisyys suureni ja se yhdistettiin kaikissa ikäryhmissä suurempaan hyötyyn, kun hoito annettiin aikaisemmin (yhteisvaikutuksen p-arvo 0,0203). Hyvän hoitotuloksen todennäköisyys ei riippunut iästä.

Alteplaasihoidon vaiketus oli samankaltainen 80-vuotiailla tai sitä nuoremmilla potilailla [keskimääräinen hoitoviive 4,1 tuntia: 990/2512 (39 %) alteplaasilla hoidetuista potilaista vs 853/2515 (34 %)]

verrokkiryhmästä saavutettiin hyvä hoitotulos päivänä 90/180; OR 1,25, 95 % luottamusväli 1,10–1,42] ja yli 80-vuotiailla [keskimääräinen hoitoviive 3,7 tuntia: 155/879 (18 %) alteplaasilla hoidetuista potilaista vs 112/850 (13 %) verrokkiryhmästä saavutettiin hyvä hoitotulos; OR 1,56, 95 % luottamusväli 1,17–2,08].

Yli 80-vuotiailla potilailla, joita hoidettiin alteplaasilla 0–3 tunnin kuluessa, hyvä hoitotulos saavutettiin 55/302 (18,2 %) vs 30/264 (11,4 %) verrokkiryhmästä (OR 1,86, 95 % luottamusväli 1,11–3,13). Niillä yli 80-vuotiailla potilailla, joita hoidettiin alteplaasilla 3–4,5 tunnin kuluessa hyvä hoitotulos saavutettiin 58/342 (17,0 %) vs 50/364 (13,7 %) verrokkiryhmästä (OR 1,36, 95 % luottamusväli 0,87–2,14).

Tyypin 2 parenkyyminverenvuoto 7 päivän kuluessa ilmeni 231 (6,8 %) 3 391 potilaasta, joille oli määritetty alteplaasia versus 44 (1,3 %) 3 365 verrokkiryhmän potilaasta (OR 5,55, 95 % luottamusväli 4,01–7,70). Kuolemaan johtanut tyypin 2 parenkyyminverenvuoto 7 päivän kuluessa ilmeni 91 (2,7 %) potilaalla, joille oli määritetty alteplaasia versus 13 (0,4 %) verrokkiryhmän potilaalle (OR 7,14, 95 % luottamusväli 3,98–12,79).

Alteplaasilla hoidetuilla yli 80-vuotiailla potilailla 7 päivän kuluessa tapahtunut kuolemaan johtanut kallonsisäinen verenvuoto ilmeni 32/879 (3,6 %) vs 4/850 (0,5 %) verrokkiryhmästä (OR 7,95 %, 95 % luottamusväli 2,79–22,60).

SITS-ISTR-rekisterissä yhteensä 8 658 potilaan potilasjoukosta, jossa potilaiden ikä oli > 80 vuotta ja hoito annettiin < 4,5 tunnin kuluessa aivohalvauksen alkamisesta, verrattiin kahta potilasryhmää: 2 157 potilasta, joiden hoito annettiin > 3 tunnin – 4,5 tunnin kuluttua aivohalvauksen alkamisesta, ja 6 501 potilasta, joiden hoito annettiin < 3 tunnin kuluessa.

Kolmen kuukauden kohdalla toiminnallisesti omatoimisia (mRS-pisteet 0–2) oli 36 % vs. 37 % ryhmien potilaista (korjattu OR 0,79; 95 % luottamusväli 0,68–0,92), kuolleisuus oli 29,0 % vs. 29,6 % (korjattu OR 1,10; 95 % luottamusväli 0,95–1,28) ja oireisia (SITS-MOST-tutkimuksen määritelmän mukaisia) kallonsisäisiä verenvuotoja esiintyi 2,7 %:lla vs. 1,6 %:lla (korjattu OR 1,62; 95 % luottamusväli 1,12–2,34).

Pediatriset potilaat

Riippumattomasta, kansainvälisestä SITS-ISTR-rekisteristä (Safe Implementation of Treatments in Stroke - International Stroke Thrombolysis Register) kerättiin havainnoivaa, satunnaistamatonta ja ei-vertailevaa tietoa 16–17-vuotiaista aivohalvauspotilaista, jotka olivat vahvistetusti saaneet alteplaasihoitoa. SITS-rekisteriin oli kerätty vuodesta 2003 vuoden 2017 loppuun yhteensä 25 pediatrista potilasta (ikäryhmä 16–17-vuotiaat), joilla alteplaasin käyttö oli vahvistettu. Tässä ikäryhmässä käytetyn alteplaasin mediaaniannos oli 0,9 mg/kg (vaihteluväli: 0,83–0,99 mg/kg). 25 potilaasta 23:lle aloitettiin hoito 4,5 tunnin kuluessa aivohalvausoireiden alkamisesta (19:lle 3 tunnin kuluessa; 4:lle 3–4,5 tunnin kuluessa; 1:lle 5–5,5 tunnin kuluessa, 1 tapauksessa ei raportoitu). Paino vaihteli välillä 56–90 kg. Useimmilla potilailla oli keskivaikea tai keskivaikea–vaikea aivohalvaus; NIHSS-mediaani oli lähtötilanteessa 9,0 (vaihteluväli 1–30).

Päivän 90 mRS-pisteet olivat saatavana 21 potilaalta 25:stä. Päivän 90 kohdalla mRS-pisteet olivat 14 potilaalla 21:sta 0–1 (ei oireita tai ei merkittävä toiminnanvajausta) ja 5 potilaalla mRS oli 2 (lievä toiminnanvajaus). Näin ollen 19 potilaalla 21:stä (yli 90 %) lopputulos oli suotuisa päivän 90 kohdalla mRS-pisteillä arvioituna. Lopuilla 2 potilaalla ilmoitettu lopputulos oli joko keskivaikea–vaikea toiminnanvajaus (mRS = 4; n = 1) tai kuolema (mRS = 6) 7 vrk kuluessa (n = 1).

Neljällä potilaalla päivän 90 mRS-pisteitä ei ollut ilmoitettu. Viimeisimmän saatavana olevan tiedon mukaan 2 potilaalla 4:stä mRS-pistemäärä oli 2 päivän 7 kohdalla, ja 2 potilaalla 4:stä ilmoitettiin tilan selvää yleistä kohenemista päivän 7 kohdalla.

Rekisterissä oli saatavana myös turvallisuustietoa verenvuoto- ja edeemahaitatapahtumista. Ikäryhmän 16–17-vuotiaat 25 potilaasta yhdelläkään ei ollut oireista kallonsisäistä aivoverenvuotoa (sICH, kallonsisäisten verenvuotojen typpi PH2). 5 tapauksessa alteplaasihoidon jälkeen kehittyi aivoedeema.

4 aivoedeemapotilaalla 5:stä ilmoitettiin joko päivän 90 mRS-pistemäärä 0–2 tai tilan yleinen kohentuminen päivänä 7 hoidon jälkeen. Yhdellä potilaalla ilmoitettiin mRS = 4 (keskivaikea–vaikea toiminnanvajaus) päivän 90 kohdalla. Mitkään näistä tapauksista eivät johtaneet kuolemaan.

Yhteenvetona SITS-rekisterissä oli 25 raporttia 16–17-vuotiaista potilaista, jotka olivat saaneet alteplaasia aikuutin iskeemisen aivohalvauksen hoitoon aikuisia koskevien suositusten mukaisesti. Vaikkakin pieni otoskoko estää tilastollisen analyysin, kokonaistuloksissa havaitaan myönteinen suuntaus vastaan aikuisten

annoksen käytöstä näillä potilailla. Tietojen perusteella oireisen kallonsisäisen aivoverenvuodon tai edeeman riski ei vaikuta olevan suurempi kuin aikuispotilailla.

5.2. Farmakokinetiikka

Alteplaasi metaboloituu pääosin maksassa ja poistuu nopeasti verenkierrosta (plasmapuhdistuma 550–680 ml/min). Fysiologisissa olosuhteissa suurin osa verenkierrossa olevasta alteplaasista sitoutuu estäjään. Muut proteiinit, mukaan lukien alteplaasin estäjät, eivät estä alteplaasin maksapuhdistumaa. Alteplaasin ja sen estäjän muodostamat kompleksit poistuvat vapaana alteplasina. Puoliintumisaika plasmassa $t_{1/2}\alpha$ on 4–5 minuuttia, joten pitoisuus plasmassa putoaa alle 10 prosenttiin lähtöarvosta 20 minuutissa. Ääreistilassa jäljellä olevalle alteplasille laskettu puoliintumisaika $t_{1/2}\beta$ on 40 minuuttia.

5.3. Prekliiniset tiedot turvallisuudesta

Rotilla ja silkkiapinoilla tehdyissä subkroonisissa toksisuustutkimuksissa ei havaittu odottamattomia haittavaikutuksia. Mutageenisuustutkimuksissa alteplasilla ei havaittu mutageenisia ominaisuuksia.

Tiineillä eläimillä tehdyissä tutkimuksissa alteplasilla ei havaittu olevan teratogenisia vaikutuksia annettaessa sitä suonensisäisenä infuusiona farmakologisesti tehokkaina annoksina. Kaneille alteplaasi oli embryotoksinen (sikiökuolleisuus, kasvun hidastuminen) annoksina > 3 mg/kg/päivä. Rotissa ei havaittu vaikutusta peri-postnataaliseen kehitykseen eikä lisääntymisparametreihin annoksen ollessa ≤ 10 mg/kg/päivä.

6. FARMASEUTTISET TIEDOT

6.1. Apuaineet

Kuiva-aine:

Arginiini

Fosforihappo (pH:n säätämiseen)

Polysorbaatti 80

Liuotin:

Injektionesteisiin käytettävä vesi

6.2. Yhteensopimattomuudet

Käyttökuntaan saatettu liuos voidaan laimentaa steriillä injektionesteisiin käytettävällä natriumkloridiliuoksella 9 mg/ml (0,9 %) siten, että pitoisuus on vähintään 0,2 mg/ml.

Lisälaimentamista tai injektionesteisiin käytettävän veden käyttöä laimentamiseen tai yleisesti hiilihydraattipitoisten infuusiliuosten kuten esim. glukoosiliuoksen käyttöä ei suositella käyttökuntaan saatetun liuoksen lisääntyneen samentumisen vuoksi.

Actilyse-infusionestettä ei saa sekoittaa muiden lääkevalmisteiden kanssa samaan infuusiopulloon eikä samaan katetriiin (ei edes hepariinin kanssa).

6.3. Kestoaika

Avaamattomat injektiopullot

Actilyse 10 mg injektiliukiuiva-aine ja liuotin, liuosta varten: 2 vuotta

Actilyse 20 mg ja 50 mg injektiliukiuiva-aine ja liuotin, liuosta varten: 3 vuotta.

Käyttökuntaan saatettu liuos

Käyttökuntaan saatetun liuoksen on osoitettu säilyvän enimmillään 24 tunnin ajan 2–8 °C:ssa ja 8 tunnin ajan 25 °C:ssa.

Mikrobiologiseksi kannalta valmiste pitää käyttää heti käyttökuntaan saatamisen jälkeen. Ellei sitä käytetä heti, käytönaikainen säilytsaika ja käyttöä edeltävät olosuhteet ovat käyttäjän vastuulla, ja aika ei yleensä ole yli 24 tuntia 2–8°C:ssa.

6.4. Säilytys

Säilytä alkuperäispakkauksessa. Herkkä valolle.

Säilytä alle 25 °C.

Käyttökuntaan saatetun lääkevalmisteen säilytys, ks. kohta 6.3.

6.5. Pakkaustyyppit ja pakkauskoot

Kuiva-aine:

10, 20 tai 50 ml:n steriloitu lasinen injektiopullo, joka on sinetöity steriiliillä silikonipäällysteisellä harmaalla butyylityyppisellä tulpalla ja alumiini/muovi-repäisykapselilla.

Liuotin:

10, 20 ja 50 mg:n pakkuksissa injektionesteisiin käytettävä vesi on pakattu 10 ml, 20 ml tai 50 ml injektiopulloihin pakkauskoosta riippuen. Injektiopullot on sinetöity kumitulpilla sekä alumiini/muovi-repäisykapseleilla.

Siirtokanyli (ainoastaan Actilyse 20 mg:n ja 50 mg:n pakkuksissa)

Pakkauskoot:

10 mg:

1 injektiopullo, jossa on 467 mg injektio-/infuusiokuiva-ainetta liuosta varten
1 10 ml:n injektiopullo injektionesteisiin käytettävä vettä

20 mg:

1 injektiopullo, jossa on 933 mg injektio-/infuusiokuiva-ainetta liuosta varten
1 20 ml:n injektiopullo injektionesteisiin käytettävä vettä
1 siirtokanyli

50 mg:

1 injektiopullo, jossa on 2333 mg injektio-/infuusiokuiva-ainetta liuosta varten
1 50 ml:n injektiopullo injektionesteisiin käytettävä vettä
1 siirtokanyli

Kaikkia pakkauskokoja ei vältämättä ole myynnissä.

6.6. Erityiset varotoimet hävittämiselle ja muut käsittelyohjeet

Haluttaessa käyttökuntaan saatettu liuos, jonka alteplaasipitoisuus on 1 mg/ml, koko liuotinmäärä siirretään Actilyse kuiva-aineepulloon. Tähän tarkoitukseen pitää käyttää siirtokanylia, joka on mukana Actilyse 20 mg:n ja 50 mg:n pakkuksissa. Actilyse 10 mg:n injektiopulloissa käytetään ruiskua.

Haluttaessa käyttökuntaan saatettu liuos, jonka alteplaasipitoisuus on 2 mg/ml, vain puolet liuotinmäärästä käytetään (alla olevan taulukon mukaisesti). Näissä tapauksissa tarvittava määrä liuontinta siirretään aina ruiskulla Actilyse kuiva-aineepulloon.

Actilyse-injezioniopullon sisältö (10 mg, 20 mg tai 50 mg) liuotetaan aseptisesti injektionesteisiin käytettävään veteen seuraavan taulukon mukaan niin, että liuoksen alteplaasipitoisuudeksi saadaan joko 1 mg/ml tai 2 mg/ml:

Actilyse-kuiva-aine	10 mg	20 mg	50 mg
(a) Kuiva-aineeseen lisättävän steriilin injektionesteisiin käytettävän veden määrä	10 ml	20 ml	50 ml
Lopullinen pitoisuus	alteplaasi 1 mg/ml	alteplaasi 1 mg/ml	alteplaasi 1 mg/ml
(a) Kuiva-aineeseen lisättävän steriilin injektionesteisiin käytettävän veden määrä	5 ml	10 ml	25 ml
Lopullinen pitoisuus	alteplaasi 2 mg/ml	alteplaasi 2 mg/ml	alteplaasi 2 mg/ml

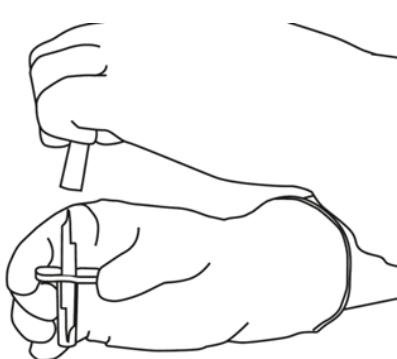
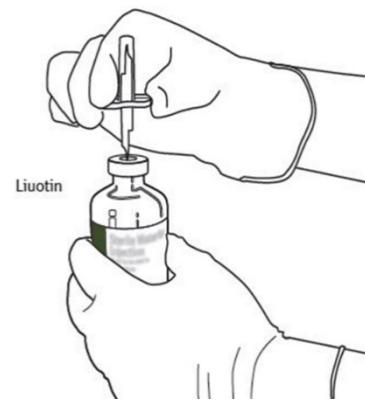
Käyttökuntaan saatettu Actilyse-infusioneste annetaan laskimoona. Käyttökuntaan saatettu liuos, jonka pitoisuus on 1 mg/ml voidaan edelleen laimentaa steriillä injektionesteisiin käytettäväällä natriumkloridiliuoksella 9 mg/ml (0,9 %) siten, että pitoisuus on vähintään 0,2 mg/ml, koska käyttökuntaan saatetun liuoksen samentumista ei voida poissulkea. Käyttökuntaan saatetun liuoksen, jonka pitoisuus on 1 mg/ml edelleen laimentamista steriillä injektionesteisiin käytettäväällä vedellä tai hiilihydraattipitoisten infuusioliuosten, kuten esim. glukoosiliuoksen, käyttöä ei suositella, koska käyttökuntaan saatetun liuoksen sameus lisääntyy. Actilyse-infusionestettä ei saa sekoittaa muiden lääkevalmisteiden kanssa samaan infuusipulloon (ei edes hepariinin kanssa).

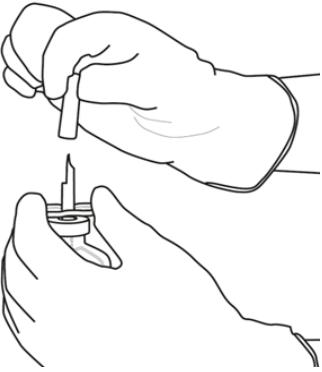
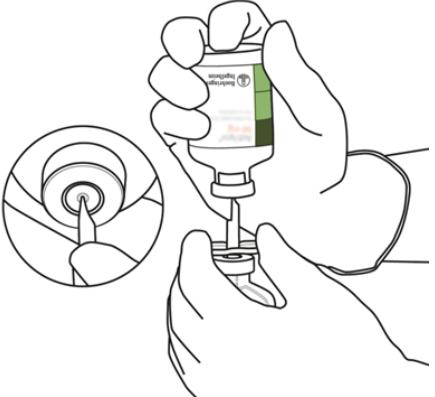
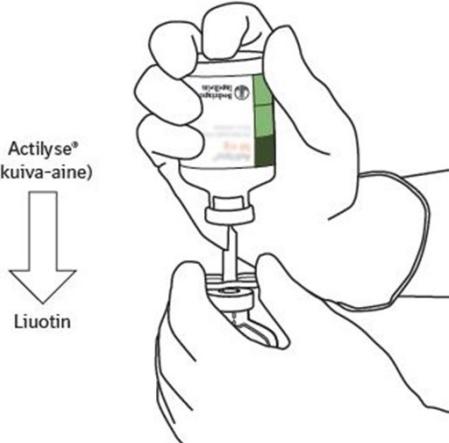
Yhteensovimattomuudet, ks. kohta 6.2.

Käyttökuntaan saatettu liuos on tarkoitettu kertakäyttöön. Käyttämätön liuos tai jäte on hävitettävä paikallisten vaatimusten mukaisesti.

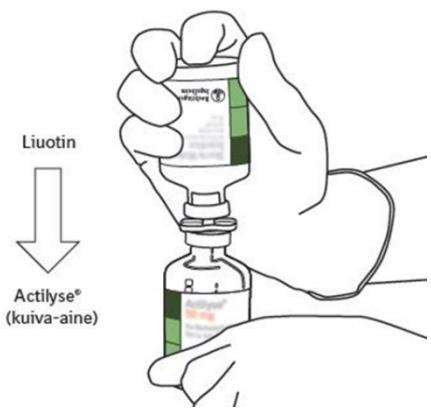
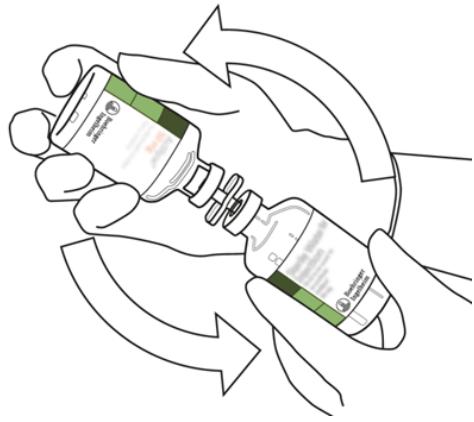
Ohjeet Actilyse-valmisteen käyttökuntaan saattamiseen

1	Saata käyttökuntaan juuri ennen lääkkeen antamista.	
---	---	--

2	<p>Poista muovinen repäisysuojuks molemmista injektiopulloista, joista toinen sisältää liuotinta (steriliä vettä) ja toinen Actilyse -kuiva-ainetta. Suojuks poistetaan käänämällä sitä ylöspäin peukalon avulla.</p>	
3	<p>Pyyhi kummankin injektiopullon kumitulpan pinta alkoholipyyhkeellä.</p>	
4	<p>Poista siirtokanyyli* pakauksestaan. Älä desinfioi tai steriloi siirtokanyylia; se on sterili. Irrota toinen suojuksista.</p>	
5	<p>Aseta liuotinta sisältävä injektiopullo pystyasennossa vakaalle alustalle. Lävistä pullon kumitulppa siirtokanyyllilla suoraan ylhäältä kohtisuorassa kulmassa keskeltä tulppaa. Paina kevyesti mutta vakaasti, älä kierrä.</p>	

6	<p>Pidä liuotinta sisältävä injektiopullo ja siirtokanyli paikoillaan yhdellä kädellä käyttäen apuna siirtokanylin kahta siivekettää.</p> <p>Irrota toinenkin siirtokanyylin päällä oleva suojuks.</p>	
7	<p>Pidä liuotinta sisältävä injektiopullo ja siirtokanyli paikoillaan yhdellä kädellä käyttäen apuna kahta siivekettää.</p> <p>Pidä Actilyse-kuiva-ainetta sisältävä injektiopullo kohtisuorassa siirtokanyylin yläpuolella ja aseta siirtokanyylin kärki aivan kumitulpan keskelle.</p> <p>Paina kuiva-ainetta sisältävä injektiopullo alas siirtokanyylin päälle kohtisuorassa kulmassa ylhäältä pään niin, että siirtokanyyli lävistää kumitulpan. Paina kevyesti mutta vakaasti, älä kierrä.</p>	

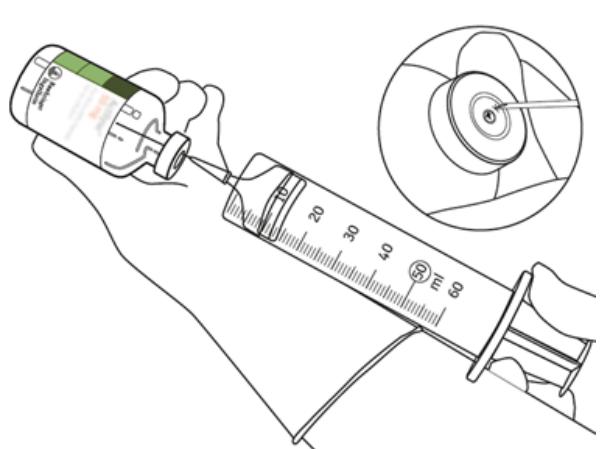
8 Käännä injektiopullot ylösalaisin ja anna liuottimen valua kokonaan kuiva-aineen sekaan.

9 Irrota tyhjä liuotinpullo yhdessä siirtokanyylin kanssa.

Ne voidaan hävittää.

10	<p>Ota käyttökuntaan saatettua Actilyse®-infusionestettä sisältävä injektiopullo ja pyöritlele sitä kevyesti, jotta kaikki kuiva-aine liukenee. Älä ravista, jotta liuos ei vaahouduta.</p> <p>Jos liuoksessa on kuplia, anna sen olla paikoillaan muutaman minuutin ajan, jotta kuplat katoavat.</p>	
11	Käyttökuntaan saatettu liuos sisältää 1 mg/ml alteplasia. Liuoksen tulee olla kirkasta ja väritöntä tai vaaleankeltaista, eikä se saa sisältää minkäänlaisia partikkeleita.	
12	<p>Ota tarvittava määrä liuosta käyttämällä vain neulaa ja ruiskua.</p> <p>Älä käytä siirtokanyylin tekemää lävistyskohtaa vuotamisen välttämiseksi.</p>	
13	<p>Käytä välittömästi. Hävitä käyttämätön liuos.</p>	

(*jos siirtokanyyli kuuluu pakkaukseen. Käyttökuntaan saattamisen voi suorittaa myös neulaa ja ruiskua käyttäen.)

7. MYYNTILUVAN HALTIJA

Boehringer Ingelheim International GmbH
 Binger Strasse 173
 55216 Ingelheim am Rhein
 Saksa

8. MYYNTILUVAN NUMERO

9969

9. MYYNTILUVAN MYÖNTÄMISPÄIVÄMÄÄRÄ/UUDISTAMISPÄIVÄMÄÄRÄ

19.4.1989/16.11.2015

10. TEKSTIN MUUTTAMISPÄIVÄMÄÄRÄ

16.03.2023

PRODUKTRESUMÉ

1 LÄKEMEDLETS NAMN

Actilyse pulver och vätska till injektions-/infusionsvätska, lösning

2 KVALITATIV OCH KVANTITATIV SAMMANSÄTTNING

1 injektionsflaska med pulver innehåller:
10 mg (motsvarande 5 800 000 IU) alteplas eller
20 mg (motsvarande 11 600 000 IU) alteplas eller
50 mg (motsvarande 29 000 000 IU) alteplas

Alteplas produceras genom rekombinant DNA-teknik med hjälp av ovarianceller från kinesisk hamster. Den specifika aktiviteten av företagets referensstandard för alteplas är 580 000 IE/mg. Detta värde har bekräftats genom jämförelse med internationell WHO-standard för t-PA. Enligt specifikation är den specifika aktiviteten av alteplas 522 000 till 696 000 IE/mg.

För fullständig förteckning över hjälpmitten, se avsnitt 6.1.

3 LÄKEMEDELSFORM

Pulver och vätska till injektions-/infusionsvätska, lösning.

Pulvret är en färglös till svagt gul frystorkad kaka. Den rekonstituerade lösningen är en klar och färglös till svagt gul lösning.

4 KLINISKA UPPGIFTER

4.1 Terapeutiska indikationer

Trombolytisk behandling av akut hjärtinfarkt

- 90-minuters (accelererat) dosschema (se avsnitt 4.2): för patienter då behandlingen kan påbörjas inom 6 timmar efter symptomdebut.
- 3-timmars dosschema (se avsnitt 4.2): för patienter då behandlingen kan påbörjas inom 6-12 timmar efter symptomdebut - förutsatt att indikationen är klarlagd.

Det har visats att behandling med Actilyse minskar 30-dagars-mortaliteten hos patienter med akut hjärtinfarkt.

Trombolytisk behandling av akut massiv lungemboli med hemodynamisk påverkan

Diagnosen bör i möjligaste mån säkerställas på ett objektivt sätt genom pulmonalisangiografi eller med icke-invasiva metoder som lungscintigrafi. Det finns inga bevis för en positiv effekt på mortalitet eller sen morbiditet relaterad till lungemboli.

Fibrinolytisk behandling av akut ischemisk stroke

Behandlingen måste påbörjas så tidigt som möjligt inom 4,5 timmar efter debut av strokesymtom och efter att intrakraniella blödningar uteslutits med lämplig bildteknik (till exempel CT skulle eller annan bilddiagnostisk metod känslig för blödning). Behandlingens effekt är tidsberoende, därför ökar tidig behandling chansen att utfallet blir gynnsamt.

4.2 Dosering och administreringssätt

Actilyse ska ges så tidigt som möjligt efter symptomdebut. Följande doseringsanvisningar bör följas.

Akut hjärtinfarkt

Dosering

a) 90-min (accelererat) dosschema för patienter med akut hjärtinfarkt, då behandlingen kan påbörjas inom 6 timmar efter symtomdebut.

För patienter med en kroppsvekt ≥ 65 kg:

	Volym som ska ges beroende på koncentration av alteplas	
	1 mg/ml	2 mg/ml
15 mg som intravenös bolus, omedelbart följt av	15 ml	7,5 ml
50 mg som intravenös infusion med konstant hastighet under de första 30 minuterna, omedelbart följt av	50 ml	25 ml
35 mg som intravenös infusion med konstant hastighet under 60 minuter, till maximala totaldosen 100 mg	35 ml	17,5 ml

För patienter med en kroppsvekt < 65 kg ska den totala dosen justeras enligt följande tabell:

	Volym som ska ges beroende på koncentration av alteplas	
	1 mg/ml	2 mg/ml
15 mg som intravenös bolus, omedelbart följt av	15 ml	7,5 ml
0,75 mg/kg kroppsvekt som intravenös infusion med konstant hastighet under de första 30 minuterna, omedelbart följt av	0,75 ml per kg kroppsvekt	0,375 ml per kg kroppsvekt
0,5 mg/kg kroppsvekt som intravenös infusion med konstant hastighet under 60 minuter	0,5 ml per kg kroppsvekt	0,25 ml per kg kroppsvekt

b) 3-timmars dosschema för patienter med akut hjärtinfarkt, då behandlingen kan påbörjas 6-12 timmar efter symtomdebut.

För patienter med en kroppsvekt ≥ 65 kg:

	Volym som ska ges beroende på koncentration av alteplas	
	1 mg/ml	2 mg/ml
10 mg som intravenös bolus, omedelbart följt av	10 ml	5 ml
50 mg som intravenös infusion med konstant hastighet under den första timmen, omedelbart följt av	50 ml	25 ml
40 mg som intravenös infusion med konstant hastighet under 2 timmar, till maximala totaldosen 100 mg	40 ml	20 ml

Hos patienter med en kroppsvekt < 65 kg:

	Volym som ska ges beroende på koncentration av alteplas	
	1 mg/ml	2 mg/ml
10 mg som intravenös bolus, omedelbart följt av	10 ml	5 ml

en intravenös infusion med konstant hastighet under 3 timmar till en maximal total dos av 1,5 mg/kg kroppsvikt	1,5 ml/ kg kroppsvikt	0,75 ml/kg kroppsvikt
--	-----------------------	-----------------------

Understödjande behandling: Antitrombotisk understödjande behandling rekommenderas enligt gällande internationella riktlinjer för behandling av patienter med hjärtinfarkt med ST-höjning.

Administreringssätt

Den rekonstituerade lösningen skall administreras intravenöst och ska användas omedelbart. Injektionsflaskorna på 2 mg alteplas är inte indicerade för användning för denna indikation. Anvisningar om rekonstituering/administrering finns i avsnitt 6.6.

Akut massiv lungemboli

Dosering

För patienter med en kroppsvikt ≥ 65 kg:

Sammanlagt ges 100 mg alteplas under 2 timmar. Mest erfarenhet finns av följande dosschema:

	Volym som ska ges beroende på koncentration av alteplas	
	1 mg/ml	2 mg/ml
10 mg som intravenös bolus under 1-2 minuter, omedelbart följt av	10 ml	5 ml
90 mg som intravenös infusion med konstant hastighet under 2 timmar till maximala totaldosen 100 mg	90 ml	45 ml

Hos patienter med en kroppsvikt < 65 kg:

	Volym som ska ges beroende på koncentration av alteplas	
	1 mg/ml	2 mg/ml
10 mg som intravenös bolus under 1-2 minuter, omedelbart följt av	10 ml	5 ml
en intravenös infusion med konstant hastighet under 2 timmar till en maximal total dos av 1,5 mg/kg kroppsvikt	1,5 ml/ kg kroppsvikt	0,75 ml/kg kroppsvikt

Understödjande behandling: Efter behandling med Actilyse bör heparin sättas in (eller återinsättas) när APTT är lägre än 2 gånger övre normalvärdesgränsen. Infusionen bör justeras så att APTT förblir mellan 50 – 70 sekunder (1,5-2,5 gånger referensvärdet).

Administreringssätt

Den rekonstituerade lösningen skall administreras intravenöst och ska användas omedelbart. Injektionsflaskorna på 2 mg alteplas är inte indicerade för användning för denna indikation. Anvisningar om rekonstituering/administrering finns i avsnitt 6.6.

Akut ischemisk stroke

Behandlingen måste övervakas och följas upp av läkare med särskild utbildning och erfarenhet av neurovaskulär vård (se avsnitt 4.3 och 4.4). Läkaren måste ansvara för vård och uppföljning.

Behandling med Actilyse måste påbörjas så tidigt som möjligt inom 4,5 timmar efter symptomdebut (se avsnitt 4.4). För behandling som sätts in mer än 4,5 timmar efter symptomdebut är risk/nyttabalans negativ, varför behandling efter 4,5 timmar inte ska initieras (se avsnitt 5.1).

Dosering

Den rekommenderade totala dosen är 0,9 mg alteplas/kg kroppsvikt (maximalt 90 mg) påbörjat med 10 % av totaldosen som en initial intravenös bolus, omedelbart följt av resten av den totala dosen som intravenös infusion under 60 minuter.

DOSERINGSTABELL FÖR AKUT ISCHEMISK STROKE

Genom att använda rekommenderade standardkoncentrationen 1 mg/ml är volymen (ml) som ska administreras lika med den rekommenderade dosen i mg			
Vikt (kg)	Total dos (mg)	Bolusdos (mg)	Infusionsdos* (mg)
40	36,0	3,6	32,4
42	37,8	3,8	34,0
44	39,6	4,0	35,6
46	41,4	4,1	37,3
48	43,2	4,3	38,9
50	45,0	4,5	40,5
52	46,8	4,7	42,1
54	48,6	4,9	43,7
56	50,4	5,0	45,4
58	52,2	5,2	47,0
60	54,0	5,4	48,6
62	55,8	5,6	50,2
64	57,6	5,8	51,8
66	59,4	5,9	53,5
68	61,2	6,1	55,1
70	63,0	6,3	56,7
72	64,8	6,5	58,3
74	66,6	6,7	59,9
76	68,4	6,8	61,6
78	70,2	7,0	63,2
80	72,0	7,2	64,8
82	73,8	7,4	66,4
84	75,6	7,6	68,0
86	77,4	7,7	69,7
88	79,2	7,9	71,3
90	81,0	8,1	72,9
92	82,8	8,3	74,5
94	84,6	8,5	76,1
96	86,4	8,6	77,8
98	88,2	8,8	79,4
100+	90,0	9,0	81,0

*given med koncentrationen 1 mg/ml under 60 min med konstant infusionshastighet.

Understödjande behandling: Säkerhet och effekt av Actilyse-behandling given tillsammans med heparin eller trombocytaggregationshämmare som acetylsalicylsyra inom 24 timmar efter symtomdebut har inte undersökts tillräckligt. Därför ska administrering av intravenöst heparin eller trombocytaggregationshämmare som acetylsalicylsyra undvikas under de första 24 timmarna efter

behandling med Actilyse på grund av ökad risk för blödning. Om heparin krävs för andra indikationer (t ex prevention av djup ventrombos) bör dosen ej överstiga 10 000 IE/dag subkutant.

Administreringssätt

Den rekonstituerade lösningen skall administreras intravenöst och ska användas omedelbart.

Infektionsflaskorna på 2 mg alteplas är inte indicerade för användning för denna indikation.

Anvisningar om rekonstituering/administrering finns i avsnitt 6.6.

Pediatrisk population

Det finns begränsad erfarenhet av användning av Actilyse hos barn och ungdomar. Actilyse är kontraindicerat för behandling av akut ischemisk stroke hos barn och ungdomar under 16 år (se avsnitt 4.3). Dosen för ungdomar som är 16-17 år är samma som för vuxna (se avsnitt 4.4 för rekommendationer om användning av bilddiagnostiska metoder innan behandling).

4.3 Kontraindikationer

Överkänslighet mot den aktiva substansen eller mot något hjälpmäne som anges i avsnitt 6.1.

Kontraindikationer vid akut hjärtinfarkt, akut massiv lungemboli och akut ischemisk stroke:

Actilyse är kontraindicerat då det föreligger en hög risk för blödning såsom vid:

- signifikant blödningsrelaterad sjukdom, pågående eller under de senaste 6 månaderna
- känd blödningsbenägenhet
- pågående effektiv behandling med perorala antikoagulantia (t ex warfarin med INR > 1,3) (se avsnitt 4.4)
- pågående eller nyligen genomgången allvarlig blödning
- tidigare genomgången intrakraniell blödning eller misstänkt intrakraniell blödning
- misstänkt subaraknoidalblödning eller tillstånd efter subaraknoidalblödning från aneurysm
- genomgången CNS-skada (t. ex tumor, aneurysm eller intrakraniell/spinal kirurgi)
- nyligen genomgången (inom 10 dagar) extern hjärtmassage, förlossning eller punktion av icke-komprimerbart kärl (t ex v. subclavia eller jugularis)
- svår okontrollerad arteriell hypertoni
- bakteriell endokardit, perikardit
- akut pankreatit
- dokumenterad ulcererande gastrointestinal sjukdom under de senaste 3 månaderna, esofagusvaricer, arteriella aneurysm, arteriella/venösa kärlmissbildningar
- tumor med ökad blödningsrisk
- allvarlig leversjukdom, inklusive leverinsufficiens, cirros, portahypertension (esofagusvaricer) och aktiv hepatitis
- större operation eller betydelsefullt trauma under de senaste 3 månaderna

Ytterligare kontraindikationer vid akut hjärtinfarkt:

- känd genomgången hemorragisk stroke eller stroke av okänt ursprung
- känd genomgången ischemisk stroke eller transitorisk ischemisk attack (TIA) under de senaste 6 månaderna, förutom pågående akut ischemisk stroke inom de senaste 4,5 timmarna

Ytterligare kontraindikationer vid akut massiv lungemboli:

- känd genomgången hemorragisk stroke eller stroke av okänt ursprung
- känd genomgången ischemisk stroke eller transitorisk ischemisk attack (TIA) under de senaste 6 månaderna, förutom pågående akut ischemisk stroke inom de senaste 4,5 timmarna

Ytterligare kontraindikationer vid akut ischemisk stroke:

- debut av symptom av ischemisk stroke mer än 4,5 timmar före infusionens start eller när tidpunkten för symptomdebut är okänd och potentiellt kan överskrida 4,5 timmar (se avsnitt 5.1).
- mindre neurologiska störningar eller symptom som snabbt förbättras före infusionens start
- svår stroke enligt klinisk bedömning (t ex NIHSS > 25) och/eller enligt lämplig bildteknik
- kramper vid debut av stroke
- tecken på intrakraniell blödning enligt datortomografi
- symptom på misstänkt subarachnoidalblödning, även om datortomografin är normal
- tillförsel av heparin under de föregående 48 timmarna och en tromboplastintid som överstiger den övre normalgränsen
- genomgången stroke och samtidig diabetes
- genomgången stroke under de senaste 3 månaderna
- trombocytantal lägre än 100 000/mm³
- systoliskt blodtryck > 185 mmHg eller diastoliskt blodtryck > 110 mmHg, eller aggressiv behandling (intravenös farmakoterapi) för att minska blodtrycket till dessa gränser
- blodglukos < 50 mg/dl eller > 400 mg/dl (< 2,8 mM eller > 22,2 mM).

Behandling av barn och ungdomar

Actilyse är inte avsett för behandling av akut ischemisk stroke hos barn under 16 år (för ungdomar ≥ 16 år, se avsnitt 4.4).

4.4 Varningar och försiktighet

Spårbarhet

För att underlätta spårbarhet av biologiska läkemedel ska läkemedlets namn och tillverkningssatsnummer dokumenteras.

Lämplig förpackningsstorlek av alteplas bör väljas omsorgsfullt och i överensstämmelse med den avsedda användningen. Injektionsflaskan med 2 mg alteplas är inte indicerad för användning vid akut hjärtinfarkt, akut massiv lungemboli eller akut ischemisk stroke (på grund av risken för kraftig underdosering). Endast injektionsflaskorna med 10 mg, 20 mg eller 50 mg är indicerade för användning vid dessa indikationer.

Trombolytisk / fibrinolytisk behandling kräver adekvat övervakning. Actilyse ska endast användas under överinseende och uppföljning av läkare som har utbildning och erfarenhet av trombolytisk behandling och som har tillgång till utrustning för att övervaka behandlingen. När Actilyse administreras bör läkemedel och övrig utrustning för hjärt-lung-räddning alltid finnas tillgänglig.

Överkänslighet

Immunmedierade överkänslighetsreaktioner associerade med administrering av Actilyse kan orsakas av den aktiva substansen alteplas eller något av hjälpämnen. Ingen varaktig antikropps Bildning mot den rekombinanta humana vävnadsplasminogenaktivatormolekylen har observerats efter behandling. Det finns ingen systematisk erfarenhet av upprepad tillförsel av Actilyse.

Det finns även en risk för överkänslighetsreaktioner medierade genom en icke immunologisk mekanism.

Angioödem är den vanligaste överkänslighetsreaktionen som rapporterats med Actilyse. Denna risk kan vara förhöjd vid indikationen akut ischemisk stroke och/eller vid samtidig behandling med ACE- hämmare (se avsnitt 4.5). Patienter behandlade för någon av de godkända indikationerna ska övervakas för angioödem under och upp till 24 timmar efter infusion.

Om en allvarlig överkänslighetsreaktion (t.ex. angioödem) uppstår, ska infusionen avbrytas och lämplig behandling omedelbart påbörjas. Detta kan omfatta intubering.

Blödningar

Den vanligaste komplikationen vid behandling med Actilyse är blödning. Samtidig användning av andra aktiva substanser som påverkar koagulation eller trombocytfunktion kan bidra till blödning. Då fibrin lyseras vid behandling med Actilyse kan blödning från färska injektionsställen förekomma. Därför kräver trombolytisk terapi noggrann övervakning av alla möjliga blödningsställen (inklusive insticksställen för venkateter, arteriella och venösa injektionsställen, insittsställen för venkateter och nälpunktionssställen). Användning av stela katetrar, intramuskulära injektioner och andra ingrepp på patienten skall undvikas under behandling med Actilyse.

Om en potentiellt allvarlig blödning förekommer, särskilt cerebral blödning, måste den fibrinolytiska behandlingen avbrytas och samtidig heparintillförsel omedelbart avslutas. I allmänhet är det dock inte nödvändigt att ersätta koagulationsfaktorer pga den korta halveringstiden och obetydliga effekten på systemiska koagulationsfaktorer. De flesta patienter som har blödningar kan behandlas genom avbruten trombolytisk och antikoagulationsbehandling, volymexpansion och manuellt tryck på det blödande kärlet. Protaminbehandling ska övervägas om heparin har tillförts inom 4 timmar efter det att blödningen började. Hos det fåtal patienter som ej svarar på denna konservativa behandling, kan välavvägd behandling med blodtransfusioner behövas. Transfusion av kryoprecipitat, färskfrusen plasma och trombocyter ska övervägas med klinisk och laborativ utvärdering efter varje infusion. Önskad nivå av fibrinogen är 1 g/l vid infusion av kryoprecipitat. Antifibrinolytiska läkemedel finns tillgängliga som ett sista alternativ.

Hos äldre patienter ökar risken för intrakraniell blödning, därför bör en omsorgsfull risk-nytta-analys göras.

Som med alla trombolytiska preparat, bör nyttan av behandlingen noggrant vägas mot risken, speciellt hos patienter med

- mindre, färska traumata, t ex biopsier, punktion av större kärl, intramuskulära injektioner, extern hjärtmassage
- tillstånd med ökad blödningsrisk som inte är nämnda i avsnitt 4.3

Patienter som behandlas med perorala antikoagulantia:

Behandling med Actilyse kan övervägas när dosen eller tiden sedan senaste intag av antikoagulatia gör kvarvarande effekt osannolik. Detta ska bekräftas genom att lämpliga antikoagulationstester för berörd(a) produkt(er) inte uppvisar någon kliniskt relevant aktivitet på koagulationssystemet (t.ex. INR \leq 1,3 för vitamin K antagonister eller att andra relevanta test för andra perorala antikoagulantia är inom respektive övre normalgräns).

Pediatrisk population

Ännu finns endast begränsad erfarenhet av användning av Actilyse hos barn och ungdomar.

När behandling med Actilyse övervägs hos noggrant utvalda ungdomar \geq 16 år med akut ischemisk stroke ska nyttan av behandlingen noggrant vägas mot riskerna för den enskilda patienten. Detta ska diskuteras med patienten och vårdnadshavare. Ungdomar \geq 16 år ska behandlas enligt anvisningarna för den vuxna populationen efter att bilddiagnostik använts för att utesluta andra strokeliknande tillstånd och för att bekräfta arteriell ocklusion motsvarande de neurologiska symptomen (se avsnitt 5.1).

Ytterligare varningar och försiktighetsmått vid akut hjärtinfarkt och akut massiv lungemboli:

Doser högre än 100 mg alteplas får ej ges pga ökad risk för intrakraniell blödning.

Det är därför viktigt att följa rekommendationerna i avsnitt 4.2, så att rätt dos alteplas ges.

Den terapeutiska nyttan ska vägas noga mot den potentiella risken, särskilt hos patienter med systoliskt blodtryck $>$ 160 mmHg (se avsnitt 4.3) och med hög ålder vilket kan öka risken för intracerebrale blödningar. Eftersom den terapeutiska nyttan är positiv även hos äldre patienter, ska utvärderingen av risk-nytta förhållandet göras noggrant.

GPIIb/IIIa-antagonister:

Samtidig användning av GPIIb/IIIa-antagonister ökar risken för blödning.

Ytterligare varningar och försiktighetsmått vid akut hjärtinfarkt

Arytmier:

Koronar trombolytisk behandling kan orsaka arytmier i samband med reperfusjon.

Reperfusionsarytmier kan leda till hjärtstillestånd, kan vara livshotande och kan kräva användning av konventionell antiarytmisk behandling.

Tromboemboli:

Trombolytisk behandling kan öka risken för tromboemboliska händelser hos patienter med vänstersidig hjärttrombos, t ex mitralisstenos eller förmaksflimmer.

Ytterligare varningar och försiktighetsmått vid akut ischemisk stroke:

Speciella försiktighetsmått:

Behandlingen ska endast genomföras under överinsyn och uppföljning av en läkare som är utbildad och erfaren i neuroaskulär vård. För att verifiera behandlingsindikation kan lämpligen fjärrdiagnostiska åtgärder övervägas (se avsnitt 4.1).

Speciella varningar / tillstånd med minskad nytta-risk-kvot:

Intracerebrale blödningar utgör den huvudsakliga biverkningen vid behandling av akut ischemisk stroke (upp till 15 % av patienterna utan ökad total mortalitet och utan relevant ökning av total mortalitet och allvarlig funktionsnedsättning (sammantaget), det vill säga modifierad Rankinskala [mRS] på 5 och 6).

Jämfört med patienter med övriga indikationer har patienter med akut ischemisk stroke som behandlas med Actilyse en markant ökad risk för intrakraniella blödningar eftersom blödningar förekommer huvudsakligen inom infarktområdet. Detta gäller särskilt i följande fall:

- Alla situationer som listas i avsnitt 4.3 och alla tillstånd som innebär hög risk för blödning.
- Den kliniska nytta minskar ju längre tid som gått från symptomdebut till behandlingsstart. Därför bör behandlingsstart med Actilyse inte försenas.
- Patienter förbehandlade med acetylsalicylsyra (ASA) kan ha ökad risk för intracerebral blödning, särskilt om behandlingen med Actilyse fördröjs.
- I jämförelse med yngre patienter kan patienter med högre ålder (över 80 år) få ett sämre utfall oberoende av behandling. De är också mer benägna att få en allvarligare stroke som förknippas med högre absolut risk för intracerebral blödning vid trombolytisk behandling jämfört med en lindrigare stroke eller med icke-trombolyserade patienter. Även om tillgängliga data tyder på att nytta av Actilyse är mindre hos patienter över 80 år i jämförelse med yngre patienter, kan Actilyse användas hos patienter över 80 år baserat på individuellt risk-nyta förhållande (se avsnitt 5.1). Patienter med hög ålder ska väljas ut mycket noggrant och deras allmänna hälsa och neurologiska status ska vägas in.
- Den terapeutiska vinstenen minskar hos patienter som haft en stroke tidigare (se även avsnitt 4.3) eller som har diabetes med bristande metabol kontroll. Hos dessa patienter är nytta-risk förhållandet mindre förhållandevis positivt, men fortfarande positivt.
- Hos patienter med mycket mild stroke överstiger risken den förväntade nytta (se avsnitt 4.3).
- Hos patienter med mycket svår stroke är risken större för intracerebrale blödningar och död och dessa patienter ska inte behandlas (se avsnitt 4.3).
- Hos patienter med omfattande infarkt är risken större för dåligt behandlingsresultat som svåra blödningar och död. Hos dessa patienter bör nytta-risk förhållandet bedömas noga.
- Hos strokepatienter minskar sannolikheten för ett positivt behandlingsresultat med tiden som gått från symptomdebut till behandlingsstart, med ökande ålder, med ökad svårighetsgrad av stroke och med ökande glukosnivåer i blodet vid ankomst till sjukhuset, medan sannolikheten för svår invalidisering och död eller symptomatiska intrakraniella blödningar ökar, oberoende av behandling.

Behandling får inte påbörjas senare än efter 4,5 timmar efter symptomdebut på grund av ett negativt risk-nyta förhållande som huvudsakligen baseras på följande:

- positiv behandlingseffekt minskar med tid
- i synnerhet hos patienter som tidigare fått acetylsalicylsyra (ASA-behandling) ökar dödligheten

- ökad risk för symptomatisk blödning

Övervakning av blodtryck

Det är lämpligt att följa blodtrycket under infusionen och 24 timmar därefter; intravenös antihypertensiv behandling rekommenderas vid systoliskt blodtryck > 180 mmHg eller diastoliskt blodtryck > 105 mmHg.

Andra särskilda varningar:

Reperfusjon av det ischemiska området kan leda till cerebralt ödem i infarktzonerna. På grund av ökad blödningsrisk, bör trombocytaggregationshämmare inte sättas in under de första 24 timmarna efter behandling med alteplas.

4.5 Interaktioner med andra läkemedel och övriga interaktioner

Några formella interaktionsstudier med Actilyse och andra läkemedel som vanligtvis används av patienter med akut hjärtinfarkt har inte gjorts.

Läkemedel som påverkar koagulationen/trombocytfunktionen

Blödningsrisken kan öka vid samtidig behandling med kumarin-derivat, orala antikoagulantia, trombocytaggregationshämmare, ofraktionerat heparin, lågmolelyärt heparin eller aktiva substanser som inverkar på koagulationen (före, under eller inom de första 24 timmarna efter behandling med Actilyse) (se avsnitt 4.2 och 4.3).

ACE-hämmare

Samtidig behandling med ACE-hämmare kan öka risken för en överkänslighetsreaktion (se avsnitt 4.4).

Samtidig användning av GPIIb/IIIa-antagonister ökar risken för blödning.

4.6 Fertilitet, graviditet och amning

Graviditet

Det finns begränsad mängd data från användningen av alteplas i gravida kvinnor. Djurstudier med alteplas med högre doser än för doser i människa påvisade fetal omognad och/eller embryotoxicitet, sekundärt till läkemedlets kända farmakologiska effekt. Alteplas anses inte vara teratogen (se avsnitt 5.3).

Vid en akut livshotande sjukdom måste nyttan av behandlingen vägas mot den potentiella risken.

Amning

Det är okänt om alteplas utsöndras i bröstmjölk och det finns inte tillräckligt med information om alteplas utsöndras i mjölk hos djur.

Försiktighet ska iakttas när Actilyse används till en ammande kvinna och ett beslut måste fattas om man ska avbryta amningen under de första 24 timmarna efter användning av Actilyse.

Fertilitet

Det finns inga tillgängliga kliniska data för Actilyse. Djurstudier med alteplas påvisade inga negativa påverkningar på fertilitet (se avsnitt 5.3).

4.7 Effekter på förmågan att framföra fordon och använda maskiner

Ej relevant.

4.8 Biverkningar

De mest frekventa biverkningarna associerade med Actilyse är olika former av blödning som resulterar i minskning av hematokrit och/eller hemoglobinvärden.

Biverkningar som listas nedan klassificeras enligt frekvens och organ-system.

Frekvenserna definieras enligt följande konvention: mycket vanliga ($\geq 1/10$), vanliga ($\geq 1/100$, $< 1/10$), mindre vanliga ($\geq 1/1\ 000$, $< 1/100$), sällsynta ($\geq 1/10\ 000$, $< 1/1\ 000$), mycket sällsynta ($< 1/10\ 000$), ingen känd frekvens (kan inte beräknas från tillgängliga data).

Utom vid intrakraniell blödning som biverkning vid indikationen stroke och reperfusionsarytmier vid indikationen akut hjärtinfarkt finns det inget medicinskt skäl att anta att den kvalitativa och kvantitativa biverkningsprofilen vid indikationerna akut massiv lungemboli och akut ischemisk stroke är annorlunda än profilen vid indikationen akut hjärtinfarkt.

Tabell 1 Biverkningar vid akut hjärtinfarkt, akut massiv lungemboli och akut ischemisk stroke

Organsystem	Biverkning
Blödning	
Mycket vanliga	<p>Intracerebral blödning utgör den huvudsakliga biverkningen vid behandling av akut ischemisk stroke.</p> <p>Alla blödningar inkluderande de i denna tabell, t ex ICH och icke-ICH</p>
Vanliga	<p>Intracerebral blödning (såsom cerebral blödning, cerebralt hematom, hemorragisk stroke, hemorragisk omvandling av stroke, intrakraniellt hematom, subaraknoidalblödning) vid behandling av akut hjärtinfarkt och akut massiv lungemboli</p> <p>Faryngeal blödning</p> <p>Gastrointestinal blödning (såsom magblödning, blödande magsår, blödning i rektum, hematemes, melena, blödning i munnen, blödning i tandköttet)</p> <p>Ekkymos</p> <p>Urogenital blödning (såsom hematuri, blödning i urinvägarna)</p> <p>Blödning vid injektionsstället (blödning vid punktionsstället, hematom vid venkanyl, blödning vid venkanyl)</p>
Mindre vanliga	<p>Blödning i lungor (såsom hemoptys, hemotorax, blödning i luftvägarna)</p> <p>Epistaxis</p> <p>Öronblödning</p>
Sällsynta	<p>Ögonblödning</p> <p>Hemoperikardium</p> <p>Retroperitoneal blödning (såsom retroperitonealt hematom)</p>
Ingen känd frekvens***	Blödning från parenkymatösa organ (såsom hepatisk blödning)

Organsystem	Biverkning
Immunsystemet	
Sällsynta	Överkänslighetsreaktioner (t ex hudutslag, nässelutslag, bronkospasm, angioödem, hypotension, chock) *
Mycket sällsynta	Svår anafylaxi
Centrala och perifera nervsystemet	
Mycket sällsynta	Händelser relaterade till nervsystemet (t ex epileptiska anfall, konvulsioner, afasi, talstörningar, delirium, akut hjärnsyndrom, agitation, förvirring, depression, psykos) ofta i samband med samtidig ischemi eller cerebrovaskulär blödning
Hjärtat**	
Mycket vanliga	Återkommande ischemi / angina, hypotension och hjärtinsufficiens / lungödem
Vanliga	Hjärtstillestånd, kardiogen chock, reinfarkt
Mindre vanliga	Reperfusionsarytmier (t ex arytmia, extrasystole, AV-block I till komplett, förmaksflimmer / -fladde, bradykardi, takykardi, ventrikulär arytmia, ventrikulär takykardi / ventrikelflimmer, elektromekanisk dissociation [EMD]) Mitralisregurgitation, lungemboli, andra systemiska embolier / cerebral emboli, ventrikulär septumdefekt
Blodkärl	
Sällsynta	Embolier, som kan leda till följdverkningar i berörda organ
Magtarmkanalen	
Sällsynta	Illamående
Ingen känd frekvens***	Kräkningar
Undersökningar	
Mindre vanliga	Blodtryckssänkning
Ingen känd frekvens***	Feber
Skador och förgiftningar och behandlingskomplikationer	
Ingen känd frekvens***	Fettemboli (embolisering av kolesterolkristaller), som kan leda till följdverkningar i berörda organ
Kirurgiska och medicinska åtgärder	
Ingen känd frekvens***	Blodtransfusioner (nödvändiga)

* Se avsnitt 4.4 och 4.5.

****Hjärtat**

Liksom med andra trombolytiska läkemedel, har ovanstående händelser i respektive sektion rapporterats som följd av hjärtinfarkt och/eller trombolytisk behandling. Dessa hjärtbiverkningar kan vara livshotande och leda till döden.

*****Frekvensberäkning**

Erfarenhet om denna biverkning har observerats sedan läkemedlet marknadsförts. Med 95% säkerhet är frekvenskategorin inte större än för ”sällsynta” utan kan vara mindre. Exakt beräkning av frekvensen är inte möjlig eftersom biverkningen inte inträffade i en databas för kliniska studier bestående av 8299 patienter.

Död och permanent invaliditet har rapporterats hos patienter som genomgått stroke (inklusive intrakraniell blödning) och andra allvarliga blödningsepisoder.

Rapportering av misstänkta biverkningar

Det är viktigt att rapportera misstänkta biverkningar efter att läkemedlet godkänts. Det gör det möjligt att kontinuerligt övervaka läkemedlets nytta-riskförhållande. Hälso- och sjukvårdspersonal uppmanas att rapportera varje misstänkt biverkning till.

webbplats: www.fimea.fi

Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet Fimea

Biverkningsregistret

PB 55

00034 FIMEA

4.9 Överdosering

Symtom

Om den maximala rekommenderade dosen överskrids så ökar risken för intrakraniella blödningar. Trots en relativ fibrinspecificitet kan kliniskt signifikant minskade halter av fibrinogen och andra koagulationsfaktorer förekomma efter överdosering.

Behandling

Efter avslutad Actilyse-behandling är det vanligen tillräckligt att avvänta normal återbildning av koagulationsfaktorer. Vid svårare blödningskomplikationer rekommenderas infusion av färskfrusen plasma och om det bedöms nödvändigt administrering av syntetiska antifibrinolytika.

5 FARMAKOLOGISKA EGENSKAPER

5.1 Farmakodynamiska egenskaper

Farmakoterapeutisk grupp: Antitrombotiska medel, ATC-kod: B01A D02

Verkningsmekanism

Den aktiva substansen i Actilyse är alteplas, en rekombinant human vävnadsplasminogenaktivator, ett glukoprotein, som aktiverar plasminogen till plasmin. Efter intravenös i.v. tillförsel förblir alteplas relativt inaktivt i systemcirkulationen.

Efter bindning till fibrin sker en aktivering som leder till omvandling av plasminogen till plasmin, vilket i sin tur leder till upplösning av fibrintromben.

Farmakodynamisk effekt

På grund av sin relativa fibrin-specificitet leder alteplas i doseringen 100 mg till en minskning av halten cirkulerande fibrinogen till 60 % av utgångsvärdet efter 4 timmar. Efter 24 timmar har halten återgått till 80 % av utgångsvärdet. Motsvarande halter av plasminogen och alfa-2-antiplasmin minskade till 20 % resp. 35 % efter 4 timmar och återgick till 80 % eller mer efter 24 timmar. Utalad och kvarstående minskning av den cirkulerande fibrinogennivån har endast noterats hos enstaka patienter.

Klinisk effekt och säkerhet

I en studie av mer än 40 000 patienter med akut hjärtinfarkt (GUSTO-studien) gav behandling med 100 mg alteplas under 90 minuter (med samtidig heparininfusion) lägre 30-dagars-mortalitet (6,3 %) än behandling med 1,5 milj. enheter streptokinas under 60 min (med heparin subkutan eller intravenöst) (7,3%). De patienter som behandlades med Actilyse hade högre andel öppetstående kranskärl efter 60 och 90 min, ändå var det ingen skillnad mellan preparaten vid 180 min eller senare.

30-dagars-mortalitet är lägre än hos patienter som inte behandlas med trombolys.

Frisättning av alfa-hydroxybuturat-dehydrogenas reduceras. Vänsterkammarfunktionen och väggrörligheten var mindre påverkad än hos patienter som inte behandlas med trombolys.

Akut hjärtinfarkt

En placebokontrollerad studie med 100 mg Actilyse under 3 timmar (LATE-studien) visade minskad 30-dagars-mortalitet jämfört med placebo hos patienter som behandlades inom 6-12 timmar efter symptomdebuten. Hos patienter med klara tecken på hjärtinfarkt kan behandling som initieras upp till 24 timmar efter symptomdebut, vara av värde.

Akut massiv lungemboli

Hos patienter med akut massiv lungemboli med hemodynamisk påverkan kan trombolytisk behandling med Actilyse leda till snabb reduktion av trombstorleken och minskat pulmonellt arteriellt tryck. Mortalitetsdata saknas.

Akut ischemisk stroke patienter

I två studier i USA (NINDS A/B) hade en signifikant större andel patienter ett positivt behandlingsresultat med alteplas (ingen eller minimal invaliditet), jämfört med placebo. Dessa resultat kunde bekräftas i ECASS-III-studien (se nedanstående avsnitt) efter att två europeiska studier och ytterligare en studie i USA inte kunnat ge motsvarande evidens för detta eftersom användningen i studierna skilj sig från den som rekommenderas i nuvarande produktinformation.

ECASS III-studien var en placebokontrollerad, dubbelblindad studie genomförd på patienter i Europa med akut stroke inom tidsfönstret 3 till 4,5 timmar. Den behandling som administrerades i ECASS III-studien var i linje med den europeiska produktresumén för Actilyse vid strokeindikationen, bortsett från den bortre tidsgränsen för behandlingsstart, det vill säga 4,5 timmar. Primärt effektmått var funktionsnedsättning vid dag 90, fördelat på gynnsamt (modifierad Rankinskala [mRS] från 0 till 1) eller ogynnsamt utfall (mRS 2 till 6). Totalt 821 patienter (418 på alteplas och 403 på placebo) randomiseras. Fler patienter fick gynnsamt utfall med alteplas (52,4%) än med placebo (45,2%, oddskvot, 1,34; 95% KI 1,02-1,76; p=0,038). Förekomsten av symptomgivande intrakraniell blödning var högre med alteplas jämfört med placebo (27,0% jämfört med 17,6%; p=0,0012, symptomgivande intrakraniell blödning, klassifierad med ECASS III-definition, 2,4% mot 0,2%, p=0,008). Mortaliteten var låg och skilje ej signifikant mellan alteplas (7,7%) och placebo (8,4%; p=0,681). Subgruppsresultat i ECASS III bekräftar att längre OTT (tid till behandling) är förenad med en ökande risk för mortalitet och symptomgivande intrakraniell blödning. Resultaten i ECASS III visar en positiv sammanlagd klinisk nytta för behandling med Actilyse inom tidsfönstret 3-4,5 timmar, medan poolade data visar att den sammanlagda kliniska nyttan inte längre är gynnsam för alteplas i tidsfönstret bortom 4,5 timmar.

Säkerhet och effekt för Actilyse vid behandling av akut ischemisk stroke i upp till 4,5 timmar efter stroke *onset time to start treatment* (OTT) har utvärderats i en pågående registerstudie (SITS-ISTR: The Safe Implementation of Thrombolysis in Stroke Registry). I denna observationsstudie jämfördes utfall av säkerhetsdata bland 21 566 behandlade patienter inom 0-3 timmar efter symptomdebut jämfört med data från 2 376 patienter som behandlats inom 3-4,5 timmar efter symptomdebut. Förekomsten av symptomatisk intrakraniell blödning (enligt definition i SITS-MOST) befanns vara högre i tidsfönstret 3-4,5 timmar (2,2%) jämfört med de som behandlats inom 3 timmar (1,7%). Mortalitetsfrekvensen vid tre månader var jämförbara för tidsfönstret 3-4,5 timme (12%) jämfört med tidsfönstret 0-3 timmar (12,3%) med en ojusterad oddskvot

på 0,97 (95% KI: 0,84-1,13, p=0,70) och en justerad oddskvot på 1,26 (95% KI: 1,07-1,49, p=0,005). SITS observationella data stödjer evidens från kliniska studier för OTT (stroke onset time to start treatment) som en viktig faktor för att förutsäga utfallet efter akut strokebehandling med alteplas.

Äldre (> 80 år)

För att bedöma risk-nytta förhållandet för patienter > 80 år gjordes en metaanalys av individuellt justerad data från 6 756 patienter, inkluderande de över 80 år, från nio randomiserade studier där alteplas jämfördes med placebo eller öppen kontroll. Sannolikheten för ett gynnsamt behandlingsresultat (mRS 0 – 1 vid dag 90/180) var högre och var förknippad med större nytta vid tidig behandling för alla åldersgrupper (p-värde för interaktionen 0,0203) och var oberoende av ålder.

Effekten av alteplas-behandling var likartad för patienter över 80 år och yngre [medelvärde tid till behandling från symptomdebut var 4,1 timmar: 990/2512 (39 %) av de alteplas-behandlade jämfört med 853/2515 (34 %) av kontrollerna, uppnådde ett gynnsamt behandlingsresultat vid dag 90/180; oddskvot 1,25, 95 % KI 1,10-1,42] och för de som var äldre än 80 år [medelvärde tid till behandling från symptomdebut var 3,7 timmar: 155/879 (18 %) av de alteplas-behandlade jämfört med 112/850 (13 %) av kontrollerna, uppnådde ett gynnsamt behandlingsresultat; oddskvot 1,56; 95 % KI 1,17-2,08].

Hos patienter över 80 år som behandlades med alteplas inom 3 timmar, uppnåddes ett gynnsamt behandlingsresultat hos 55/302 (18,2 %) mot 30/264 (11,4 %) av kontrollerna (odds kvot 1,86; 95 % KI 1,11-3,13). Hos de som behandlades inom 3 till 4,5 timmar uppnåddes ett gynnsamt behandlingsresultat hos 58/342 (17,0 %) mot 50/364 (13,7 %) av de som fick kontroll (odds kvot 1,36; 95 % KI 0,87-2,14).

Parenkym blödning typ 2 inom 7 dagar inträffade hos 231 (6,8 %) av 3 391 patienter som fått alteplas mot 44 (1,3 %) av 3 365 av kontrollerna (odds kvot 5,55; 95 % KI 4,01-7,70). Dödlig parenkym blödning typ 2 inom 7 dagar inträffade hos 91 (2,7 %) av patienter som fått alteplas mot 13 (0,4 %) av patienter i kontrollgruppen (odds kvot 7,14; 95 % KI 3,98-12,79).

Hos patienter över 80 år som behandlats med alteplas inträffade dödlig intrakraniell blödning inom sju dagar hos 32/879 (3,6 %) mot 4/850 (0,5 %) i kontrollgruppen (odds kvot 7,95; 95 % KI 2,79-22,60).

Av de totalt 8 658 patienter > 80 år som behandlats < 4,5 timmar efter symptomdebut i SITS-ISTR jämfördes data från 2 157 patienter som behandlats > 3 till 4,5 timmar efter symptomdebut med de 6 501 patienter som behandlats < 3 timmar. Funktionellt oberoende (mRS poäng 0-2) efter tre månader var 36 mot 37 % (justerad odds kvot 0,79; 95 % KI 0,68– 0,92), dödlighet var 29,0 % mot 29,6 % (justerad odds kvot 1,10; 95 % KI 0,95–1,28), och symptomgivande intrakraniell blödning (enligt SITS-MOST definitionen) var 2,7 % mot 1,6 % (justerad odds kvot 1,62; 95 % KI 1,12–2,34).

Pediatrisk population

Icke randomiserad och icke jämförande observationsdata från 16-17 år gamla strokepatienter med bekräftad alteplasbehandling erhölls från SITS-ISTR (Safe Implementation of Treatments in Stroke - International Stroke Thrombolysis Register, ett oberoende internationellt register). Från 2003 till slutet av 2017 registrerades 25 pediatriska patienter i åldern 16-17 år med bekräftad alteplasbehandling i SITS registret. Mediandosen av alteplas som användes i denna åldersgrupp var 0,9 mg/kg (intervall: 0,83 – 0,99 mg/kg). 23 av 25 patienter påbörjade behandling inom 4,5 timmar efter symptomdebut (19 inom 3 timmar; 4 inom 3 – 4,5 timmar; 1 inom 5 – 5,5 timmar samt 1 fall där tid till behandling inte rapporterats). Vikten varierade mellan 56 - 90 kg. De flesta patienterna upvisade måttliga eller måttliga till svåra symptom på stroke med en median NIHSS på 9,0 (intervall: 1 – 30) vid utgångsläget.

För 21/25 patienter fanns mRS poäng vid dag 90 rapporterat. Vid dag 90 hade 14/21 patienter en mRS poäng på 0-1 (inga symptom eller inget signifikant funktionshinder) och ytterligare 5 patienter hade mRS=2 (lätt funktionshinder). Detta innebär att 19/21 (över 90 %) av patienterna hade ett positivt resultat dag 90, baserat på mRS. De rapporterade resultaten för de resterande 2 patienterna var måttligt till svårt funktionshinder (mRS=4; n=1), eller död (mRS=6) inom 7 dagar (n=1).

För fyra patienter saknades mRS poäng vid dag 90. Den senast tillgängliga informationen visade att 2/4 patienter hade en mRS poäng på 2 vid dag 7 och 2/4 patienter upvisade en tydlig total förbättring vid dag 7.

I registret fanns även säkerhetsdata med blödnings- och ödembiverkningar. Ingen av de 25 patienterna i ålderskategorin 16-17 år hade symptomgivande intracerebral blödning (sICH, ICH blödningstyp PH2). Cerebralt ödem utvecklades i 5 fall efter alteplasbehandling. Av patienterna med cerebralt ödem hade 4/5 antingen mRS poäng mellan 0 och 2 dag 90, eller uppvisade en total förbättring 7 dagar efter behandling. För en patient rapporterades mRS=4 (måttligt till svårt funktionshinder) vid dag 90. Inget av fallen hade dödlig utgång.

Sammanfattningsvis fanns det 25 rapporter från SITSregistret för patienter mellan 16-17 år med akut ischemisk stroke som behandlats med alteplas enligt rekommendationerna för vuxna. Även om det begränsade urvalet förhindrar statistisk analys, visar de samlade resultaten en positiv trend, när vuxendosen används hos dessa patienter. Data verkar inte påvisa någon ökad risk för symptomatisk intracerebral blödning eller ödem i jämförelse med vuxna.

5.2 Farmakokinetiska uppgifter

Eliminationen av alteplas från blodbanan är snabb, och sker huvudsakligen via metabolism i levern (plasmaclearance 550-680 ml/min). Under fysiologiska förhållanden är alteplas i cirkulationen till största delen bundet till hämmare. Leverclearance av alteplas hindras inte av förekomst av andra proteiner, inklusive alteplashämmare. Komplex av alteplas och dess hämmare elimineras som fritt alteplas. Den dominerande halveringstiden i plasma är kort, 4-5 min, vilket medför att mindre än 10 % av ursprungskoncentrationen i plasma återstår 20 minuter efter avslutad infusion. En terminal halveringstid på cirka 40 minuter har uppmätts, vilket speglar eliminationen från perifera vävnader.

5.3 Prekliniska säkerhetsuppgifter

De subkroniska toxicitetsstudierna på råtta och marmoset-apo visade inga oväntade biverkningar. Substansen hade inte heller mutagen effekt.

Hos dräktiga djur har inga teratogena effekter observerats efter intravenös infusion av farmakologiskt effektiva doser. Hos kanin inducerades embryotoxicitet (dödlighet hos embryo, tillväxthämnning) vid doser högre än 3 mg/kg/dag. Inga effekter på peri-postnatal utveckling eller fertilitet observerades hos råtta vid doser upp till 10 mg/kg/dag.

6 FARMACEUTISKA UPPGIFTER

6.1 Förteckning över hjälppämnen

Pulver:

Arginin

Fosforsyra, (för pH justering)

Polysorbat 80

Spädningsvätska:

Vatten för injektionsvätskor

6.2 Inkompatibiliteter

Den färdigberedda lösningen kan spädas med steril natriumklorid 9 mg/ml (0,9%) injektionsvätska, lösning till en lägsta koncentration av 0,2 mg alteplas per ml.

Ytterligare spädning med vatten för injektionsvätskor eller med kolhydratlösningar för infusion, t ex dextros, rekommenderas inte på grund av ökad grumlighet i den färdigberedda lösningen.

Actilyse skall ej blandas med andra läkemedel i samma infusionslösning eller ges samtidigt med andra läkemedel genom samma venkanyl (detta gäller även heparin).

6.3 Hållbarhet

Oöppnad injektionsflaska

Actilyse 10 mg pulver och vätska till injektions-/infusionsvätska, lösning: 2 år

Actilyse 20 mg och 50 mg pulver och vätska till injektions-/infusionsvätska, lösning: 3 år

Rekonstituerad lösning

Den rekonstituerade lösningen har visats vara stabil under 24 timmar vid 2-8 °C och under 8 timmar vid 25 °C.

Ur ett mikrobiologiskt perspektiv, bör lösningen användas omedelbart efter rekonstituering. Om den inte används omedelbart, är förvaringstid vid användning och betingelser före användning användarens ansvar och bör normalt inte överstiga 24 timmar vid 2-8 °C

6.4 Särskilda förvaringsanvisningar

Förvaras i originalförpackningen. Ljuskänsligt.

Förvaras vid högst 25°C.

Förvaringsanvisningar efter rekonstituering av läkemedlet finns i avsnitt 6.3.

6.5 Förpacknings typ och inne håll

Pulver:

Injektionsflaskor 10 ml, 20 ml resp. 50 ml, av steriliserat glas, försegelade med grå silikoniserade butylgummikorkar och snäpplock av aluminium/plast.

Spädningsvätska:

Till förpackningarna med 10 mg, 20 mg och 50 mg är vatten för injektionsvätskor fyllt i 10 ml, 20 ml eller 50 ml injektionsflaskor beroende på storleken på injektionsflaskorna med pulver. Injektionsflaskorna med vatten för injektionsvätskor är försegelade med gummikork och snäpplock av aluminium/plast.

Överföringskanyler (ingår endast i förpackningarna med 20 mg och 50 mg)

Förpackningsstorlekar

10 mg:

1 injektionsflaska med 467 mg pulver till injektions- /infusionsvätska, lösning
1 injektionsflaska med 10 ml vatten för injektionsvätskor

20 mg:

1 injektionsflaska med 933 mg pulver till injektions- /infusionsvätska, lösning
1 injektionsflaska med 20 ml vatten för injektionsvätskor
1 överföringskanyl

50 mg:

1 injektionsflaska med 2333 mg pulver till injektions- /infusionsvätska, lösning
1 injektionsflaska med 50 ml vatten för injektionsvätskor
1 överföringskanyl

Eventuellt kommer inte alla förpackningsstorlekar att marknadsföras.

6.6 Särskilda anvisningar för destruktion och övrig hantering

För rekonstituering till en slutlig koncentration av 1 mg alteplas/ml ska hela volymen spädningsvätska som följer med förpackningen överföras till injektionsflaskan med Actilyse pulver. För detta ändamål bifogas en överföringskanyl i förpackningarna med 20 mg och 50 mg. Till injektionsflaskan med 10 mg ska en spruta användas.

För rekonstituering till en slutlig koncentration av 2 mg alteplas/ml ska endast halva volymen spädningsvätska användas (som visat i nedanstående tabell). I dessa fall ska alltid spruta användas för att överföra den avsedda mängden spädningsvätska till injektionsflaskan med Actilyse pulver.

Under aseptiska förhållanden ska innehållet i en injektionsflaska Actilyse pulver (10 mg, 20 mg eller 50 mg) lösas upp i vatten för injektionsvätskor (spädningsvätska) enligt nedanstående tabell, för att erhålla en slutlig koncentration av 1 mg alteplas/ml eller 2 mg alteplas/ml:

Actilyse pulver	10 mg	20 mg	50 mg
(a) Volym sterilt vatten för injektionsvätskor som ska tillsättas pulvret	10 ml	20 ml	50 ml
Slutlig koncentration	1 mg alteplas/ml	1 mg alteplas/ml	1 mg alteplas/ml
(b) Volym sterilt vatten för injektionsvätskor som ska tillsättas pulvret	5 ml	10 ml	25 ml
Slutlig koncentration	2 mg alteplas/ml	2 mg alteplas/ml	2 mg alteplas/ml

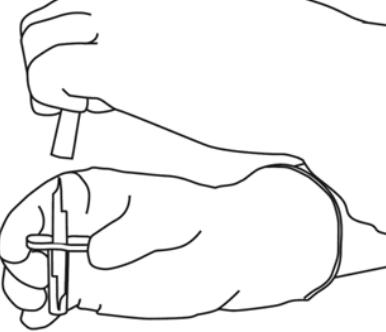
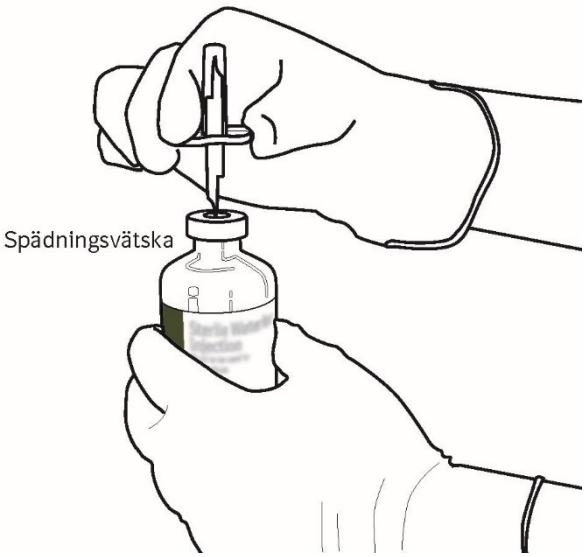
Den rekonstituerade lösningen skall sedan administreras intravenöst. Den rekonstituerade 1 mg/ml lösningen kan spädas ytterligare med steril natriumklorid, 9 mg/ml (0,9 %) lösning för injektionsvätskor, till en lägsta koncentration på 0,2 mg/ml eftersom det inte kan uteslutas att den rekonstituerade lösningen blir grumlig. Ytterligare spädning av den färdigberedda 1 mg/ml lösningen, med steril vatten för injektionsvätskor eller med kolhydratlösningar för infusion, t ex glukos, rekommenderas inte på grund av ökad grumlighet i den färdigberedda lösningen. Actilyse skall ej blandas med andra läkemedel i samma infusionslösning (detta gäller även heparin).

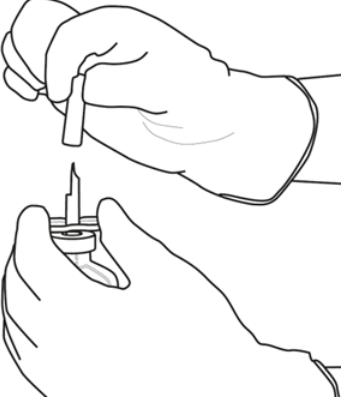
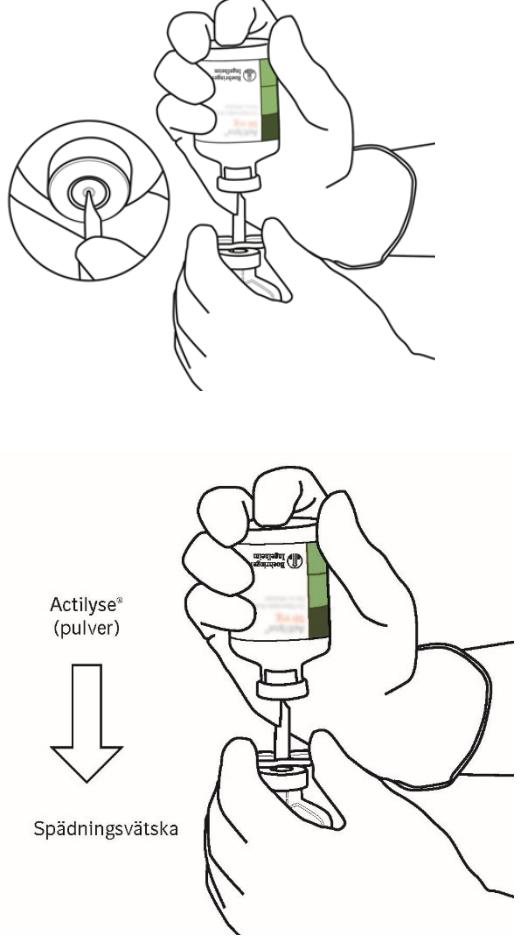
För inkompatibiliteter, se avsnitt 6.2.

Den rekonstituerade lösningen är endast avsedd för engångsbruk. Ej använt läkemedel och avfall ska kasseras enligt gällande anvisningar.

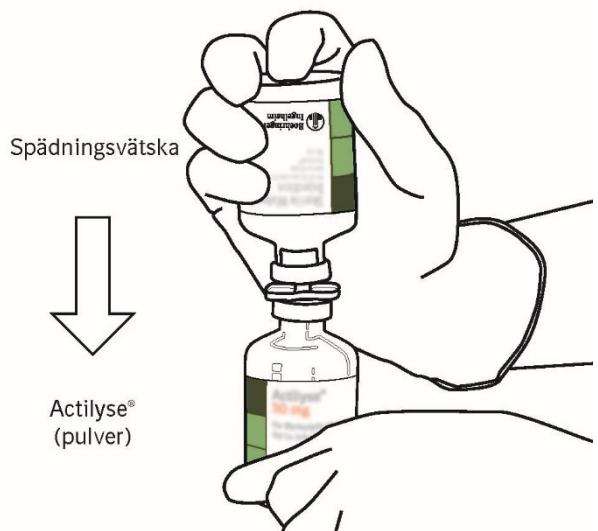
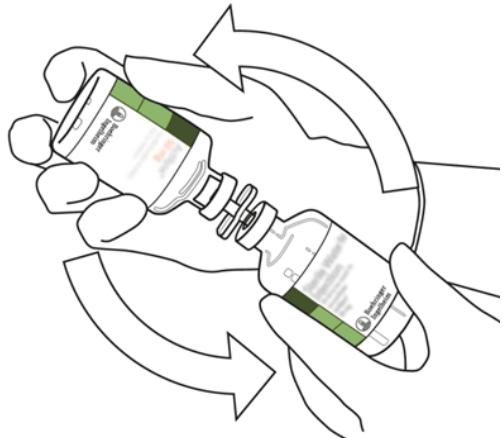
Instruktioner för rekonstituering av Actilyse

1	Rekonstituera omedelbart före administrering.	
---	---	--

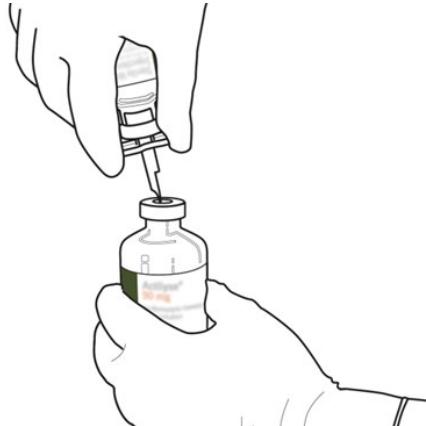
2	<p>Använd tummen för att ta bort skyddslocken från injektionsflaskorna innehållande Actilyse pulver och spädningsvätska.</p>	
3	<p>Gör ren injektionsflaskornas gummiöverdelar med en spritkompress.</p>	
4	<p>Ta ut överföringskanylen*. Desinficera eller sterilisera inte överföringskanylen, den är redan steril. Ta av det ena skyddslocket.</p>	
5	<p>Ställ injektionsflaskan med spädningsvätska upprätt på ett fast underlag. Punktera mitten av gummikorken, rakt uppifrån, med överföringskanylen. Tryck försiktigt men bestämt utan att vrida.</p>	

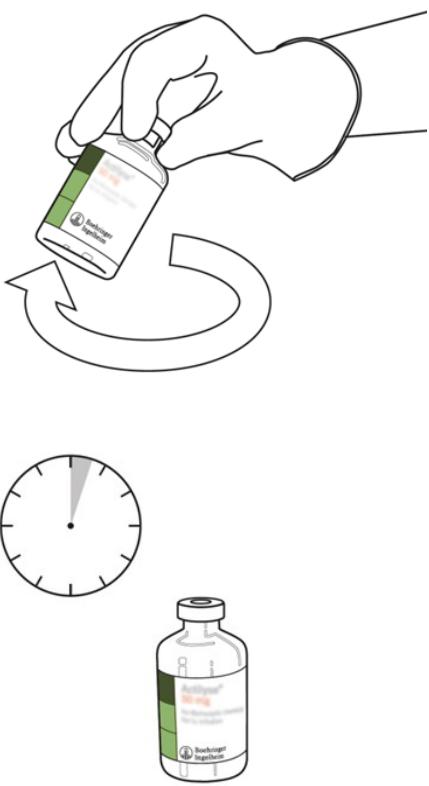
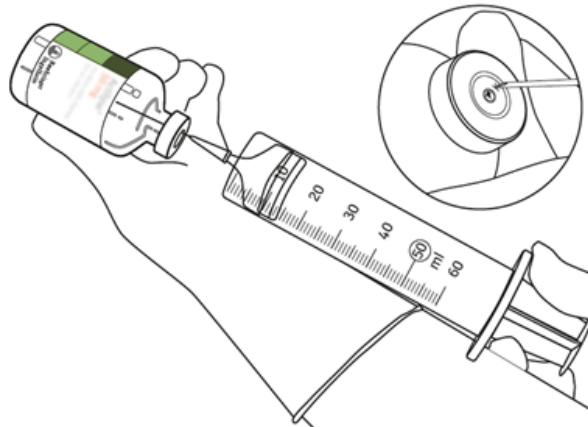
6	<p>Håll injektionsflaskan med spädningsvätska och överföringskanylen stadigt i ena handen genom att hålla i överföringskanylens mittdel.</p> <p>Ta bort det andra skyddslocket från överföringskanylen.</p>	
7	<p>Håll injektionsflaskan med spädningsvätska och överföringskanylen stadigt i ena handen genom att hålla i överföringskanylens mittdel.</p> <p>Håll injektionsflaskan med Actilyse-pulver vertikalt ovanför överföringskanylen. Placera överföringskanylens spets i gummikorkens mitt.</p> <p>Tryck ned injektionsflaskan med pulver på överföringskanylen rakt uppifrån. Punktera gummikorken försiktigt men bestämt utan att vrida.</p>	

8 Vänd de två injektionsflaskorna och låt all spädningsvätska rinna över till pulvret.

9 Ta bort den nu tomma injektionsflaskan för spädningsvätskan tillsammans med överföringskanylen. De kan kasseras.

10	<p>Snurra injektionsflaskan med rekonstituerad Actilyse försiktigt för att lösa upp återstående pulver. Skaka inte injektionsflaskan eftersom det leder till skumbildning.</p> <p>Om det finns luftbubblor: låt lösningen stå i några minuter för att bubblorna ska försvinna.</p>	
11	<p>Den rekonstituerade lösningen består av 1 mg/ml alteplas. Den ska vara klar och färglös till ljust gul och den ska vara fri från partiklar.</p>	
12	<p>Använd endast en nål och en spruta för att ta ut den mängd som behövs. För att undvika läckage ska sprutans nål inte sättas in på samma ställe som överföringskanylen satt.</p>	
13	<p>Använd omedelbart. All oanvänt lösning ska kasseras.</p>	

(*om en överföringskanyl är inkluderad i förpackningen. Rekonstitueringen kan också göras med en spruta och nål.)

7 INNEHAVARE AV GODKÄNNANDE FÖR FÖRSÄLJNING

Boehringer Ingelheim International GmbH
Binger Strasse 173
55216 Ingelheim
Tyskland

8 NUMMER PÅ GODKÄNNANDE FÖR FÖRSÄLJNING

9969

9 DATUM FÖR FÖRSTA GODKÄNNANDE/FÖRNYAT GODKÄNNANDE

19.4.1989/16.11.2015

10 DATUM FÖR ÖVERSYN AV PRODUKTRESUMÉN

16.03.2023